

1918

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΙΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἤμα καὶ διδάσκειν»

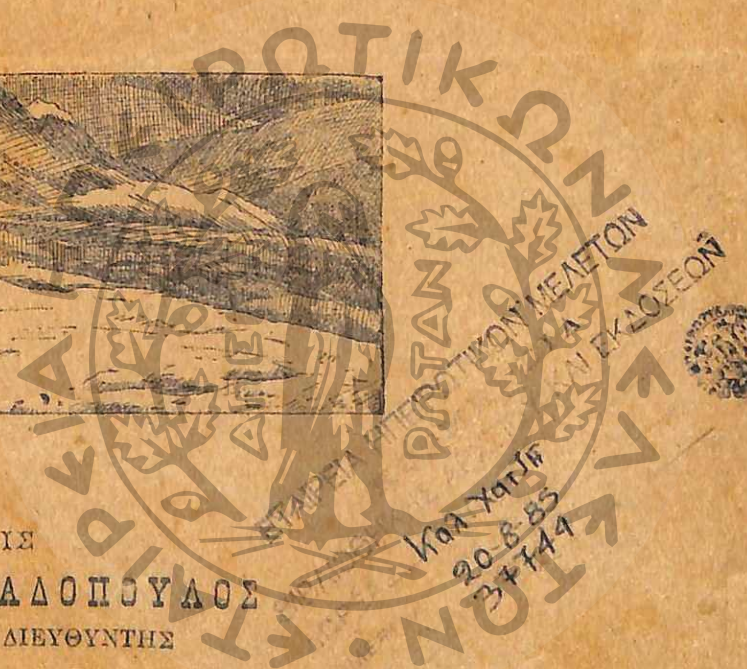
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.—ΤΟΜΟΣ 23ος

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΡΥΤΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ		Αποτελέσματα 173ου Διαγωνισμού (Λύσεων) 267, 271	
Αεροπλάνο και υποβρύχιο	87	Αποτελέσματα Δημοψηφίσματος τοῦ 1917	163
Ακατάλληλα (τά)	174	Αποτελέσματα Εὐσήμεων τοῦ 1917	82
Ανθισμένη (ή) ἀμυγδαλιά	55	Αποτελέσματα 32ος Κυριακῆς (μὲ 1 εἰκόνα) 253, 258, 264, 266, 270, 275	
Ανοιξίς	143	Αποτελέσματα 18ου Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώ- ματος	279, 283
Αποκρηῖς (ή) μας	119	Αποτελέσματα Ποιητικοῦ Διαγωνισμοῦ	243, 246
Απὸ μία συλλογὴ	218, 222, 226	Απὸ τὴ ζωὴ τῶν ἀγρῶν	158
Αστέρια (τ')	198	Ἀρρωστος (ὁ) καπετάνιος	202
Βούλγαροι (οἱ)	450	Γέροι (οἱ)	167, 171, 175, 178
25η Μορτίου	135	ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
Εἰρήνη	274	170ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	11
Ἐκ τοῦ φυσικοῦ	186	171ος Διαγωνισμὸς (Τυπογραφικῶν Λαθῶν)	34
Ἑλληνικὴ μουσικὴ	23	172ος Διαγωνισμὸς (Λευκῶν Δέξεων)	66
Εμπιστοσύνη	206	173ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	114
Ἐπὶ γῆς εἰρήνη	31	174ος Διαγωνισμὸς (Ἀσκήσεων)	171
Εὐτυχία (ή)	47	175ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	183
Ζέστη (ή)	202	176ος Διαγωνισμὸς (Διηγήματος)	219
Θεατρινάκια (τά)	238	177ος Διαγωνισμὸς (Λύσεων)	235
Κλίμα καὶ ἀνθρώποι	63	178ος Διαγωνισμὸς (Ἀσκήσεων)	271
Κοντέσσα (ή) Βαλέραϊνα	242	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Κρυπτογραφικοῦ	211
Κυπάρισσος Στέφανος	103	Μικρὸς Διαγων. πρὸς Σύνθεσιν Ποιήματος	191
Μαθηματικὸς Καλλιτέχνης	111	19ος Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος	251, 255
Μεθεόρτια	162	Δημοψήφισμα τῶν Ψευδωνύμων τοῦ 1918	175, 259
Μὲ τὰ χιόνια	3	Διάλογος (τοῦ Σολωμοῦ)	95
Μία ἐκδρομὴ	71	ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ (ή) ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΠΡΟ 40 ΕΤΩΝ	50, 114, 130, 154
Νέα ταλέντα	182	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ: Εἰς ὅλα τὰ φύλλα τοῦ τόμου ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου.	
Ξεσπάθωμα (τὸ)	278	ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ Εἰς τοὺς ΔΙΑΓΩΝΙ- ΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ» :	
Οὐ φονεύσης	127	Δημ. Κ. Δελακῶτσος, σελ. 73. — Κωνστ. Δ. Ἐλευθερουδάκης, 41. — Πέτρος Σ. Καστάνης, 73. — Ἄνδρ. Κ. Κολοτούρος, 41. — Ἀναστ. Χ. Δεμπέσης, 73. — Ντίνος Α. Λόντος, 73. — Σταμ. Ι. Παπαδάκης, 41. — Ἑλληνικὴ Π. Τα- πανλῆ, 41.	
Παράσημα (τά) τῶν λογίων	150	Ἐνα πρότυπο παιδί	274
Πάσχα (τὸ) τῆς «Διαπλάσεως»	158	Ἐξυπνάδα (ή) νικῇ τὴν δύναμι (μὲ 6 εἰκόνας)	113
Πατριωτικὰ (τά) ἔργα	210	Ἐπάρκειαν (διὰ τὴν) τῆς «Διαπλάσεως» : 11, 18, 27, 34, 43, 50, 59, 68, 75, 82, 98, 107, 114, 124, 130, 140, 146, 155, 159, 163, 167, 179, 199, 211, 231, 247	
Προτομὴ (ή) τοῦ Σαμάρρα	170	Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀνατὰ	275
Πῶς πέρασα τὴν Κυριακὴ	79	Εὐσημα (τὸ) τοῦ 1917	82
Πῶς συζητοῦμε	230	Θανάσης Βάγιας (τοῦ Βαλαωρίτου)	17
Σιῶν	15	Ἱστορία ἐνὸς μικροῦ δένδρου	234
Συνέχεια τῆς προηγουμένης	222	Καλὸν ἀντὶ κακοῦ (μὲ 6 εἰκόνας)	145
Σχολικὲς (ή) ὁπερέιτες	190	Κλέφτης (ὁ) καὶ ἡ κουκούλα τοῦ αὐτοανήτου (μὲ 12 εἰκόνας)	129
Ταλέντα καὶ ἐμπόδια	214	Κλέφτης! Κλέφτης! πιάστε τον	238, 242
Τελετὴ (ή) τοῦ ἀριστείου	166	ΚΑΗΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ	
Τέλος καὶ συμπέρασμα	226	1η Κλήρωσις	92
Τρυγόνια	246	2α Κλήρωσις	159
Τσαρλατάνοι (οἱ)	234	3η Κλήρωσις	211
1918	39	4η Κλήρωσις	271
Χωρὶς οἰκογένεια	282	Ἐξαιρετικὴ Κλήρωσις	91
Ἀδελφοὶ (οἱ) πράσινοι	81, 88, 97, 104, 112		
Ἀληθινὴ παροιμία	49, 56, 64, 73		
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ» εἰς ὅλα τὰ φύλλα τοῦ τόμου ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου.			
Ἀπὸ ἀγάπην στὸ λουλούδι 218, 222, 226			
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:			
Αποτελέσματα 164ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων) 187, 191			
Αποτελέσματα 167ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων) 215, 219			
Αποτελέσματα 169ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων) 207, 211			
Αποτελέσματα 170ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων) 235, 239			
Αποτελέσματα 171ου Διαγωνισμοῦ (Τυπογρα- φικῶν Λαθῶν)	179, 183		
Αποτελέσματα 172ου Διαγωνισμοῦ (Λευκῶν Δέξεων)	199, 203		

Κρίσι (ή) τοῦ τρελλοῦ	206
Κυρά (ή) Ἀλουποῦ	178
Κυρία (ή) Φιφί	120
Δάθος εἰς τὴν ἀρίθμῳ τῶν σελίδων τῆς Διαπλά-	
σεως	255
Δίνα (ή) καὶ ὁ μπαμπᾶς τῆς	41
Λογικὸ καὶ καρδιά	282
Λωποδύτης (ὁ), ὁ χωροφύλακας καὶ ἡ μάσκα (μὲ 3	
εἰκόνας)	155
Μασκαρᾶς πρὶν ἀπὸ τῆς ἀποκριᾶς (μὲ 5 εἰκόνας)	49
Μία καλὴ γνωριμία (μὲ 3 εἰκόνας)	25
Μία φυσικὴ ποντικοπαγίδα (μὲ 3 εἰκόνας)	32
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ (ή) ΝΗΣΟΣ (μυθιστόρημα ὑπὸ Του-	
λίου Βέρν. Συνέχεια ἀπὸ τὸν προηγούμενον	
τόμον μὲ 44 εἰκόνας) 1 13, 21, 29, 37, 45,	
53, 61, 69, 77, 85, 93 101, 109, 117, 125,	
133, 141, 149, 153, 157, 162, 166, 169, 173,	
177, 181, 185, 189, 193, 196, 201, 205, 209,	
213, 217, 221, 225, 229, 233, 237, 241, 245,	
249, 254, 257, 261, 265, 269, 273, 277, 281.	
Νεοελληνικὴ πεζογραφία	17, 95
Ὁδηγὸς τοῦ συνδρομητοῦ τῆς Διαπλάσεως	7
Ὅταν δὲν ἔχει κανεὶς τὸ μυαλό του (μὲ 3 εἰκό-	
νας)	81
ΟΥΡΑ (ή) καὶ ἡ ξεστνάδα τοῦ κυρ Ζούπ (μὲ 3 εἰκόνας)	5
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ : εἰς ὅλα τὰ φύλλα τοῦ τόμου	

ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου.	
Πανοῦργος (ὁ) ῥάπτῃς	24, 32
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ : εἰς ὅλα τὰ φύλλα τοῦ	
τόμου ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου.	
Ποντικὸς (ὁ) καὶ ἡ γατοπαγίδα του (μὲ 6 εἰκόνας)	137
Πρόσκλησις τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἀναγνώστην τῆς συνδρ.	263
Πῶς ἐπιάσθηκε ἕνας κυνησιόρης (μὲ 3 εἰκόνας)	65
Πῶς ὁ μικρὸς Πετράκης ἔπιασε τοὺς κλέφτες (μὲ 6 εἰκόνας)	121
Πῶς τιμωρεῖται μία παρακοή (μὲ 3 εἰκόνας)	17
Ραφτάδικο Περὶ, δουλειὰ γερὴ	128, 136, 145
Σὰν παραιῖθι	238
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ : 6, 26, 42,	
58, 74, 90, 106, 122, 138, 154, 163, 174, 182,	
194, 210, 214, 230, 250, 278	
ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ (μυθιστόρημα μὲ 27 εἰκόνας) 4, 16, 24,	
33, 40, 48, 56, 64, 72, 80, 89, 96, 101, 112,	
120, 128, 136, 144, 151, 155, 159, 161, 165,	
170, 173, 177, 181, 185, 190, 193	
Στὴ θανή τ' ἀντρειωμένον.	275
Τάκης (ὁ) καὶ ἡ ἀδελφοῦλα του	195, 198
Τέχνασμα (τὸ) τοῦ κατεργαράκου (μὲ 6 εἰκόνας)	105
Τί θὰ γίνονιν μετὰ τὸν πόλεμον τόσοι ἀεριοτόροι	
(μὲ 3 εἰκόνας)	57
Χαλασμένο (τὸ) τηλέφωνο τῆς τσέπης (μὲ 6 εἰκόνας)	88
Ψαλλίδα (ή) τοῦ Ἀνοιχτομάτη (μὲ 9 εἰκόνας)	97

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἀκαρπο (τὸ) στάχυ καὶ τὸ ἔδειο βαρέλι	103
Ἀλεποῦ καὶ Λύκος	150
Ἀναγέννησις (ή) καὶ ἡ ἀθανασία	178
Ἀνατολή	155
Ἀνοιξίς (ή) τὴν νύκτα.	143
Ἀσφοδελιά καὶ ἀμυγδαλιά	250
Αὐτὸς ποῦ τ' ἄστρα λαχταρᾷ	73
Βάτραχος καὶ βῶδι	144
Γαλιάντρα καὶ βουσοῦλα	226
Γάλισα καὶ σπουργίτι	174
Γατοφιλία	135
Γλυκὸ (τὸ) προσκέφαλο	103
Διαμάντι καὶ ῥόδο	161
Δύο (οἱ) δρόμοι	170
Δύο κόσμοι	17
Δύο κυπαρίσια	186
Ἐπιτάφιο σήμαντρο.	162
Ἐστ' οἱ λύπες μας	48
Ἡλιοβασιλευμα	87
Ἡσυχίος καὶ πεταλούδι	234
Θάνατος (ὁ) τῆς ἡμέρας	194
Κάμπια καὶ μεταξωσκώληκας	266
Κλειστά βλέφαρα	63
Κοράκι κουτσόπνηρο	262
Κυπαρίσσι	55

Μάταιος κόπος	158
Μέθυσος (ὁ)	166
Μία πέτρα σὺ ποτάμι	39
Νυχτερίδες καὶ περιέργος	111
Ὅταν φεύγουν	202
Παῖδι καὶ πατέρας	278
Παιδικὸς ὕπνος	3
Παράλογη ντροπή	72
Πίννα καὶ γαρίδα	165
Πλειάδες	79, 190, 230, 254, 258
Ποιητὴς (ὁ)	95
Πουλὰκι καὶ γάιδαρος	150
Πρόβατο καὶ πηγὴ	242
Ροδιά (ή)	206
Σκάψε τὴ γῆ	96
Σπινάκι καὶ σαλίγκαρος	135
Στὰ ἄγροντα Ἰστρα	47
Σταρνὶ (τὸ) τῆς ζωῆς	41
Σ' τὴν πηγὴ	198
Στὴ σημαία μας	119
Στροφοῖ	127
Τραγοῦδι (τὸ) τῶν χελιδονιῶν	282
Τριζόνι καὶ σκύλος	111
Φθινοπωρινὸ ἄστρο	154
Χριστοῦγεννα	31

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 190 εἰκόνας καὶ κοσμήματα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἐξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένικου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ

Ἐξωτερικοῦ

Ἑτησίᾳ δρ. 8.—
Ἑξάμηνος > 4,50
Τριμηνος > 2,50
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἑσπερ. λ. 15. Ἑσπερ. λ. 20.
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Εὐρυπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 25ος

Ἐν Ἀθήναις, 2 Δεκεμβρίου 1917

Ἔτος 40ον.—Ἀριθ. 1

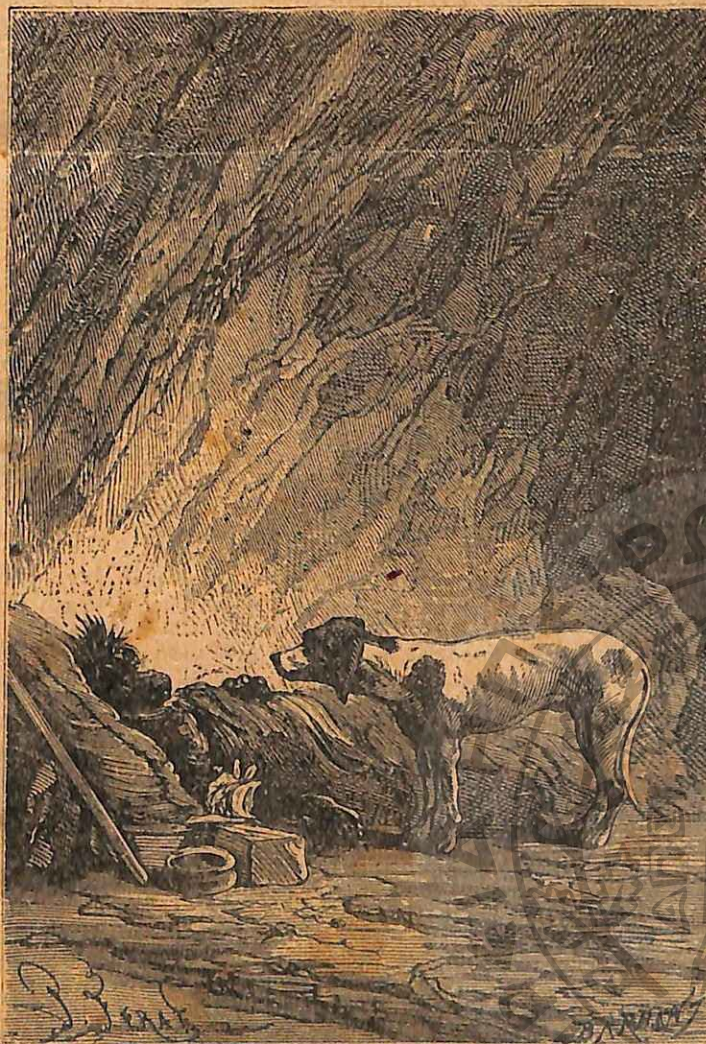
Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ **ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ**)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.—Ἡ «Μυστηριώδης Νῆσος» ποὺ ἀρχισε στὴν «Διάπλασι» ἀπὸ τὸ πρῶτο φυλλάδιον τοῦ περασμένου τόμου, εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ θοαιότερα μυθιστορήματα τοῦ 'Ιουλίου Βέρν.—Στὸ Πρῶτο Μῆρος («Οἱ ναυαγοὶ τοῦ Ἀέρος») ὁ συγγραφεὺς μᾶς διηγῆθη τὰ ἑξῆς: Τὴν ἐποχὴ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῆς Ἀμερικῆς, μιὰ νύχτα τοῦ Μαρτίου τοῦ 1865, ὁ μηχανικὸς Κύρος Σμιθ, ὁ δημοσιογράφος Γεδων Σπίλλεττ, ὁ ναυτὸς Πέγκροφ, ὁ μικρὸς του προστατευόμενος Χάρμπερτ, ὁ μαθηρὸς ἐκπαιδευτὴς τοῦ μηχανικοῦ Νάβ κι' ὁ σκύλος του Τόπ, αἰχμάλωτοι εἰς τὴν πολιτοικουμένην Ρισμόνδη, μὴ-κιν κρυφὰ εἰς ἓνα ἀερόστατο κι' ἐδραπέτευσαν. Τὸ ἀερόστατο, ποὺ τὸ βρῆκε ἓνας φοβερὸς ἀνεμοστρόβιλος, τοὺς ἐξορῖξε σὲ μιὰ ἐρημόνησο τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, τὴν νῆσον Λίγκολν, ὅπως τὴν ὠνόμασαν οἱ ἴδιοι, ἀπομακρυνμένη πολὺ ἀπὸ κάθε ἄλλη νῆσος. Κι' οἱ ναυαγοὶ τοῦ ἀέρος ἀποφάσισαν νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ ὡς νὰ ἐπρόκειτο νὰ διέλθουν ὅλη τους τὴ ζωὴ, γιὰτὶ δὲν εἶχαν μεγάλες ἐλπίδες, οὔτε νὰ περάσῃ πλοῖο, γιὰ νὰ τοὺς πάρῃ, οὔτε νὰ ναυπηγήσουν μόνον τοὺς γρήγορα καὶ νὰ φύγουν.

Στὴν ἀρχή, ἐδιάλεξαν γιὰ πρόχειρη κατοικίαν τὰ *Καμίνια*, ἓνα μεγάλο συσώρευμα βράχων εἰς τὴν ἀκρογιαλιά, ποὺ ἐσχημάτιζε σὰν ἓνα εἶδος σπηλιάς. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κατοικία αὕτη δὲν ἦταν ἀρκετὰ προφυλαγμένη, ἐφρόντισαν ν' ἀνακαλύψουν καμμίαν ἄλλην, καὶ πραγματικῶς ἐπέτυχαν μιὰ θαυμασίαν: τὸ *Γρανίτινο Παλάτι*. Ἦταν μιὰ μεγάλη σπηλιά, στὰ σπλάχνα ἐνὸς γρανιτίνου λόφου, ποὺ ὑψώνετο σὰν τεῖχος εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τοῦ νηιοῦ. Ἀπὸ κεῖ μέσα περνοῦσαν τὰ περσιεύοντα νερά τῆς λίμνης

Γκράντ κι' ἐχύνοντο εἰς τὴν θάλασσα. Ἐδοσαν ὅμως εἰς αὐτὰ ἄλλη διέξοδο, ἐλευθέρωσαν ἐστὶ τὴ σπηλιὰ καὶ μπόρεσαν νὰ τὴν φωτίσουν πρῶτα μὲ παράθυρα, ποὺ τὰνοῖξαν στὴν πρόσοψη, νὰ ποῦμε, τοῦ γρανιτίνου ὄγκου, νὰ τὴν ἐπιπλώσουν καὶ νὰ ἐγκατασταθοῦν μ' ὅλη τους τὴν ἀνέσι. Μιὰ πόρτα, ἀνοιγμένη εἰς τὴν ἴδια πρόσοψη καὶ μιὰ μακριὰ σχοιγένια ἀνεμόσκαλα—γιατὶ ἡ σπηλιὰ ἦταν ψηλά, εἰς τὴν μέση σχεδὸν τοῦ λόφου:—τοὺς ἐπέτρεπε νὰ μπαίνουν εἰς τὸ *Γρανίτινο Παλάτι*.

«Ὁ Τόπ ἐπισκέπτετο τὸν φίλον του...»

Οἱ ναυαγοὶ τοῦ ἀέρος, ποὺ ὠνομάσθη-καν «ἀποικοὶ τῆς νήσου Λίγκολν», ἐρημι-σμοποίησαν ὅλες τους τῆς γνώσεις καὶ ὅλη τους τὴ δραστηριότητα, γιὰ νὰ κατασκευάσουν ὅ,τι τοὺς ἐχρειάζετο καὶ νὰ ζοῦν στὴν ἐρημόνησο ἀνθρωπινὰ: τοῦβλα γιὰ κτίσιμο, φούρνους, τζάκια, οἰκιακὰ σκεύη, ἐργαλεῖα, ἐπιπλα, τροπέζια, καθίσματα. Ἀκόμη καὶ σπερματόσετα. Ἡ φύσις τοὺς παρεῖχε ὅλα τὰ πατατούμενα ὑλικά: ἀσβέστη, ἀγγίλλο, γαιάνθρακα, νίτρο, σίδηρο, ξύλα. Κατασκεύαζαν τόξα καὶ βέλη

γιὰ νὰ κυνηγοῦν καὶ παγίδες γιὰ νὰ πιάνουν ζῶα διάφορα, ποὺ ἄλλα τὰ ἐτρωγαν κι' ἄλλα τὰ ἤθελαν γιὰ τῆς μικρὲς τους βιομηχανίες. (δέματα, ξύγια κλπ.) Τέλος πάντων ἐζούσαν σὰν ἄνθρωποι πολιτισμένοι. Δὲν τοὺς ἔλειπε παρὰ ψωμί. Ἀλλὰ κι' αὐτὸ ἀργότερα θὰ τὸ ἀποκτήσουν, γιὰτὶ ὁ μικρὸς Χάρμπερτ ἀνακάλυψε μιὰ μέρα στὴν τσέπη του ἓνα κόκκο σίτου, ποὺ τὸν ἐφύτευαν ἀμέσως μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ φυτρώσῃ...

Ἀνθρώπους δὲν ἀπάντησαν στὸ ἐρημὸ νησί, οὔτε ἰθαγενεῖς, οὔτε ξένους. Ἀν καὶ δὲν τὸ ἐξερευνήσαν ἀκόμη ὁλόκληρὸ, ἔχουν σχεδὸν τὴν βεβαιότητα, ὅτι εἶνε ἐντελῶς ἀκατοίκητο. Ὅμως, κάποια μυστηριώδη περιστατικά, κάνουν τὸν μηχανικὸν Κύρον Σμιθ πολὺ σκεπτικόν... Καὶ πρῶτα πρῶτα ἡ ἀνεξήγητη σπηλιὰ του. Χωρισθεῖς στὴν ἀρχὴ ἀπὸ τοὺς συντρόφους του, βρέθηκε ὑστερὰ σὲ κάτι ἄμμολῶδες, πολὺ μακρὸν ἀπὸ τὴν ἀκρογιαλιά, ὅπου εἶχε βγῆ κολυμπώντας. (Γιὰτὶ ὁ μηχανικός, ὅταν ἐνανάγη-σε τὸ ἀερόστατο, ἔπεσε εἰς τὴν θάλασσαν.) Ποῖος λοιπὸν τὸν εἶχε μεταφέρει εἰς τὸ μέρος ὅπου τὸν βρῆκαν; οἱ σύντροφοί του; Ἀπὸ τῆς θάλασσης εἶχε βγῆ τόσο ἐξηντημένος, ποὺ θάταν ἀδύνατον νὰ κάμῃ μόνος του τὸ δρόμο. Κάποιος λοιπὸν θὰ τὸν μετέφερε λι-πόθυρο, — ἀλλὰ ποῖος;

Ἀκόμη ἄλλο ἓνα: Μέσα εἰς τὸ *Γρανίτινο Παλάτι* ἦταν ἓνα πηγάδι πολὺ βαθύ, ποὺ

έφθανε ως τη θάλασσα. Ο Τόπ, δούκας έπλησίαζε το στόμιό του, έγαλλοσε τον κόσμο από τα γαργίσματα. Τί ύπηρχε λοιπόν μέσα 'ς αυτό το ήγηάδι; Οι άποικοι δεν έβλεπαν τίποτα. Ο σκύλος όμως δεν έπαυε νάνησυχή, νάγριεύη και νά γαυγίζει...

Τέλος, μία μέρα, εκεί που έτρωγαν ένα ψητό γουρουνόπουλο, που τό έλα ν πιάση στην παγίδα, ανακάμψαν στο κρέας του... ένα μολυβένιο σφαιρίδιο, ένα σκάκι! Ο Πέγκροφ μάστιγα, που του έτυχε εκείνο το κομμάτι, μασσώντάς το άνυποπτος, έδοκασε τό ένα του δόντι. Πώς λοιπόν εύρισκετο τό σκάκι στο σόμα ενός ζώου, που έζουσε σέ νησί άκατοίκητο; Άλλο μυστήριο. Άλλά και άλλο τεμνίριο, ότι τό νησί των άποίκων δεν ήταν έρημο όσο τό εφανταζόντο.

Στό Δεύτερο Μέρος, που έπιγράφεται «Ο Άγνωστος» και 'ς τά ένδεκα δημοσιευθέντα ως τώρα Κεφάλαιά του, αυτά τά μυστήρια ή τά τεμνίρια έξακολουθούν. Μία μέρα π.χ. οι άποικοι που έξακολουθούν και συμπηρώνουν την έξερευνησι του νησιού, βρίσκουν στην άμμουδιά μία μεγάλη χελώνα, την άναποδογυρίζουν, της βάζουν άπάνω της και βαρείες πέτρες, άλλ' ως που νά γυρίσουν νά την πάρουν με τό καρποτάκι, ή χελώνα είχε γίνη άφαντή! Ποιός την πήρε; Η ποίος την βοήθησε νά γυρίση ίσια και νά φύγη στη θάλασσα;...

Άλλοτε πάλι, σέ άλλη άπομακρη άκρογιαλιά, κοντά 'ς έν άκρωτήρι που τό ώνόμασαν γι' αυτό άκρωτήρι του Ναυαγίου, —οι άποικοι βρίσκουν ένα κιβώτιο γεμάτο χρησιμώτατα πράγματα: ρούχα, όπλα, εργαλεία, όργανα, βιβλία! Άλλά όσο κι' αν έψαζαν, δεν μπόρεσαν νάνακαλύψουν ούτε ίχνος ναυαγισμένου πλοίου. Μόνο τό λείψανο του άεροστάτου των βρήκαν σκαλωμένο σέ κάτι ψηλά δένδρα του νησιού και χρησιμοποίησαν τό άρθρο πανι του περικαλυμματος γιά νά κατασκευάσουν άσπρόροχα.

Έν τώ μεταξύ έξακολουθούν μεθοδικά ή έργασίες γιά τη βελτίωσι της ζωής των άποίκων στό έρημόνησο. Κλείνουν ό λόγους με νερά τόροπέδιο της Τερψιθέας και τό κάνουν σά νησί, άπόρσιτο σέ ζώα και προφυλαγμένο από κάθε έπίδρομή. Αύτοί, όταν θέλουν νά περάσουν σάλλο μέρος του νησιού, μεταχειρίζονται γεφυρώματα, που όποτε τα σηκώνουν. Κατασκευάζουν μία μικρή βάρκα, γιά νά ταξιδεύουν στο μεγάλο ποτάμι, την Εδχαριστία, που πηγάζει από το μεγάλο βουνό, τον Φραγκλίνο. Ίδούουν πτηνοτροφείο και κτηνοτροφείο (αυλή και στάλη) γιά της άνάγκης της άποικίας, κατασκευάζουν νερά από τό μαλλί άγριοπροβάτων, γιά χειμωνιάτικα ρούχα και σκεπάσματα, πιτυχαίνουν και μία τερασσία φάλανα, που, πληρωμένη από καμάκι κάποιου φαινοθηρικού, βγήκε νά ψοφήση στο άκροιάλι της Λίγκολν, και παίρνουν τό λάδι της και τά δόντια της (μπαλένες). Άντικαθιστούν την άνεμοσκάλα με υδροκίνητο άνελκυστήρα, γιά ν' άνεβαίνουν ως την πόδα του Γρανιτίνου Παλατιού.

Ίδούουν ύαλοουργείο και κατασκευάζουν τζάμια γιά τό παράθυρά τους κι' ένα σωρό άλλα γυαλιά. Θερμίζουν τον μικρό τους άγρο και ξαλασπερνούν τό λίγο στάρι που άποκτισαν μέ την έλπίδα νάποκτήσουν σέ λίγο άρκετό, ώστε νάχουν και ψωμί, τό μόνο πράγμα που τους λείπει άκόμη. Τού Πέγκροφ τούλειπε κι' ό καπνός; Άλλά μία μέρα ό Σπίλετ άνα-

κάμψε στο δάσος και νικιοιανή βοτάνη ώστε τώρα ό ναύτης μπορεί νά καπνίζει κοτευχαριστημένος την πίπα του.

Σ' όλες αυτές της έργασίες, πολύτιμο βοήθο, εκτός του σκύλου Τόπ, έχουν και τον πίθηκο Ζούπ. Είνε ένας μεγάλος ούραγογιάτης, έξυπνότητας, που τρυπώσε μία μέρα στο Γρανιτικό Παλάτι και πιάστηκε. Γρήγορα τον έξημέρωσαν και τον έγύμνασαν νά βοηθή τον Νάβ στην κουζίνα, να τους σερβίρη στο τραπέζι, νά κουβαλή βαρέα πράγματα κλπ. Έκτός του Ζούπ, αλχηματώσαν και δυό άνάγκηδες (είδος άνάγκου) που τους ζεύγουν στο κάρο.

Μία μέρα, άφού με τη βοήθεια των όργάνων που βρήκαν στο κιβώτιο, προσδιώρισαν με ακρίβεια τό γεωγραφικό πλάτος και μήκος της νήσου Λίγκολν, άνοίξαν τον χάρτη του Ειρηνικού, γιά νά ίδούν ποιά έξηρά ήταν ή πιο κοντινή τους. Τότε, 'ς εκείνο περίπου τό σημείο του ώκεανού, είδαν σημειωμένο ένα νησί με τόνομα Θαρβώ, που καθώς λογάριζαν, δεν θάπείχε από τό δικό τους παρά έκάτον πενήντα μίλλια. Ο Πέγκροφ έπρότεινε άμέσως νά τό έπισκεφθούν' και, μολονότι οι άλλοι δεν εφύσκιον, πολύ χροσίμιο αυτό τό ταξίδι, άποφασίζουν, από την έπιμονή του ναύτη, νά κτίσουν ένα καϊκι. Τό καϊκι αυτό βρίσκεται στα σκαφίδια.

Τελευταία πληρώσαν στο πόδι κι' ένα άλμπτρο—μεγάλο θαλασσινό πουλί, που έλληνικά λέγεται κινδογονάτης—κι' άφού τό γιάτρεψαν, τό χρησιμοποίησαν γιά νά επικοινωνήσουν με τον άλλο κόσμο. Ο Γεδεών Σπίλετ δηλαδή έγραψε όλη την ιστορία των άποίκων της νήσου Λίγκολν, τυλίξε τό χαρτί σέ αδιάβροχο, έγραψε απέξω «όποιος τό βρη παρακαλείται νά τό στείλ η στα γραφεία του «Κήρυκος της Νέας Ύόρκης», έδωσε τό σακκουλάκι αυτό στο λαμό το άλμπτρον και τον άφισε ελεύθερο. Έτσι έχουν τώρα και την έλπίδα ότι μπορεί νά φθάση τό χαρτί εκείνο σέ μέρος κατοικημένο, νά μάθουν οι άνθρωποι τί συμβαίνει στην έρημόνησο Λίγκολν και νά στείλουν ίσως κανένα πλοίο νά πάρη τους άποίκους-ναυαγούς.

Άλλά πόσα τους περιμένουν ως νύ γίνη αυτό!... Έν τώ μεταξύ ζούν σχετικώς καλά. Είνε Αύγουστος του 1866, τέλη του χειμώνα, (γιατί ό χειμώνας στο νότιο ήμισφαίο αρχίζει τον Ίούλιο). Μία μέρα, ό Τόπ κι' ό Ζούπ φαίνονται πολύ άνησυχοι γύρω στο πηγάδι του Γρανιτικού Παλατιού. Ο Κύρος Σπίλτ υποπτείνεται πάλι. Κι' ένθ οι σύντροφοί του λείπουν στο κυνήγι, μόνος του ό μηχανικός κατεβαίνει στο πηγάδι με την άνεμοσκάλα και τό έρευνά μ' ένα φανάρι. Άλλά τίποτε ύποπτο δεν βλέπει εκεί μέσα.

Αυτά ως τό ΙΑ' Κεφάλαιο του Β' Μέρους. Άπό σήμερα αρχίζει τό ΙΒ' Άλλά και οι νέοι συνδρομητάι, άφού έδιάβασαν αυτήν την περιλήψη, δεν χρειάζεται νά ξέρουν τίποτε άλλο, γιά νά παρακολουθήσουν χωρίς δυσκολία την «Μυστηριώδη Νήσο».

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Η άρματωσία του καϊκιού. — Έπίδρομή άλεπούδων. — Ο Ζούπ πληρώνεται. — Ο Ζούπ στο κορβέτι. — Ο Ζούπ ματρεύεται. — Το καϊκι τελειώνει. — Θυμωμένος τού Πέγκροφ. — Ο Καλόντος (Bonadventure). — Ηρώτη δομική. — Κάτι άπόρσιτο!

Τό βράδυ, οι κυνηγοί γύρισαν από τό βάλτο, φορτωμένοι κυνήγι.

—Ορίστε, κύριέ μου! είπε ό Νάβ στον μηχανικό. Βλέπετε, ότι δεν έχασαμε την ήμέρα μας. Οχ κάμωμε πατε ή κονσέρβες, μ' αυτά τά πουλιά, ένα πληθός. Άλλά πρέπει κάποιος νά με βοηθήση. Έσύ, Πέγκροφ;

—Α, όχι έχω! άποκρίθηκε ό ναύτης. Έγώ τώρα έχω την άρματωσία του καϊκιού μου.

—Σεΐς, κύριε Χάρμπερτ;

—Έγώ, Νάβ, πρέπει νά πάω αύριο στη σάτνη.

—Όστε σεΐς, κύριε Σπίλετ, θά με βοηθήσετε;

—Έχε χάρι, Νάβ! άποκρίθηκε ό δημοσιογράφος. Σε προειδοποιώ όμως, ότι άν μου φανερωσης της συνταγής σου, θά της δημοσιεύσω.

—Όπως αγαπάτε, κύριε Σπίλετ!

Έτσι, την άλλη μέρα, ό Γεδεών Σπίλετ έγινε βοηθός του Νάβ στην κουζίνα. Προτύτερα όμως, ό μηχανικός του άνεκοίνωσε τό άποτέλεσμα της έξερευνησεως που είχε κάμη στο πηγάδι κι' ό Σπίλετ παραδέχθηκε την γνώμη του ότι, άν και δεν βρήκε τίποτα, πάντα έμενε ένα μυστήριο προς έξήγησι.

Τό κρύο εδάσταζε άκόμη μία έβδομάδα κι' οι άποικοι δεν έβγαιναν από τό Γρανιτικό Παλάτι, παρά γιά νά περιπολούν τά ζώα της αυλής. Η κατοικία ευωδίαζε όλη από τά μαγειρικά παρασκευάσματα του Νάβ και του ρεπόρτερ. Τό κυνήγι όμως δεν έγινε όλο κονσέρβες, γιατί μ' εκείνο τό κρύο, μπορούσε νά διατηρηθί. Έτσι πολλές αγριόπαπιες κι' άλλα πουλιά του βάλτου φαγώθηκαν φρέσκα κι' εύρέθηκαν νοστιμώτερα από κάθε άλλο πουλί.

Όλη εκείνη την έβδομάδα, ό Πέγκροφ, βοηθούμενος από τον Χάρμπερτ, που έχει ριζέτο καλά την βελόνα, έργάσθηκε με τόσο ζήλο, ώστε τά πανιά του καϊκιού έτελειώσαν. Σχοινιά καννάβινα είχαν άρκετά από την άρματωσία του άεροστάτου και τά χρησιμοποίησαν. Έτσι ή άρματωσία του καϊκιού, πανιά μικρά και μεγάλα, μούδες, σχοινιά, καρούλια, κατάρτια, άντένες, κλπ. ήταν έτοιμη πριν τελειώση άκόμη τό σκάφος. Ο Πέγκροφ κατασκεύασε μάλιστα και μία σημαία, που την έδωσε γαλάζια, κόκκινη και άσπρη, με χρωστικές ουσίες από διάφορα φυτά του νησιού. Μόνο στά τριανταεπτά άστέρια, που παρίσταναν τά τριανταεπτά Κράτη της Αμερικής, ό καλός ναύτης έπρόσθεσε κι' ένα τριακστό όγδοο, τό άστέρι της Πολιτείας Λίγκολν, που την θεωρούσε από τώρα προσημασμένη στη μεγάλη άμερικανική Όμοσπονδία.

Ός που νά τελειώση τό πλοίο, ή σημαία αυτή άναπετάσθηκε στο μέγατό παράθυρο του Γρανιτικού Παλατιού κι' οι

άποικοι την χαιρέτησαν με τρία ούρρα.

Ο χειμώνας, —ό δεύτερος αυτός χειμώνας που περνούσαν στο νησί τους, — έπλησίαζε νά τελειώση, χωρίς κανένα σπουδαίο περιστατικό, όταν έξαφνα, την νύκτα της 11ης Αύγουστου, τόροπέδιο της Τερψιθέας άπειλήθηκε από κίνδυνο μεγάλης καταστροφής.

Έσπερ' από την κουραστική έργασία της ήμέρας, οι άποικοι έκοιμώντο βαθιά, όταν κατ' της τέσερης το πρωί, τους έξυπνισαν άπότομα τά γαργίσματα του Τόπ.

Αυτή τη φορά, ό σκύλος δεν έγαυγίζε κοντά στο πηγάδι, αλλά στο κατώρι της πόρτας κι' έπερτε άπάνω της, σά νάθελε νά την σπάτη. Κι' ό Ζούπ επίσης έρώναζε άνήτυχος.

—Ήσυχία, Τόπ! έκαμε ό Νάβ, ό πρώτος που ξύπνησε.

Άλλά ό σκύλος έξακολούθησε νά γαυγίζει δυνατώτερα.

—Μά τί τρέχει; ρώτησε ό Κύρος Σπίλτ. Ντύθηκαν όλοι, ώρμηξαν στα παράθυρα και τάνοιξαν.

Ένα στρώμα από χιόνια, κάτω άπ' τά μάτια τους άπλωμένα, μόλις άσπριζε στην κατασκότεινη νύκτα. Οι άποικοι δεν έδλεπαν τίποτα, άκουγαν όμως κάτι παράξενα ούρλιαστρα. Ήταν φανερό, ότι κάτω στην άκρογιαλιά, είχαν μαζευθή πολλά ζώα, που δεν μπορούσαν νά τά διακρίνουν.

—Τί είναι; φώναξε ό Πέγκροφ.

—Αύκοι, τσανάκια, ή μαϊμούδες! άποκρίθηκε ό Νάβ.

—Διάβολε! Μά μπορεί νάναθεούν στί όροπέδιο!

(Έπειτα συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑ'ΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΕ ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ

Αγαπητοί μου.

ΙΚΡΟΝ και ούχ όράτέ με» θά σάς έλεγα την τελευταία φορά, «μικρόν και ψεσθε με». Καί νά με πάλι! Μπορεί τάχα νά θεωρηθί γιά καλός οίω-ες που ξαναγυρίζω με τά χιόνια; που ή Διάπλασις με τά χιόνια μπαινεί στον 40ό της χρόνο; που γιά χιόνια θά σάς μιλήσω στην πρώτη μου αυτή Έπιστολή; Ας τό ελπίσουμε! Το λευκό, τό άγνό, τό άπικλο χιόνι δεν μπορεί ποτέ νά είναι κακό, παρα μόνο όταν κάνη τους ανθρώπους νά παγώνουν, όταν ρίχνη τά δένδρα με τό βάρος του και όταν κόβη τά σύρματα των τηλεφώνων και των τηλεγράφων... Κι' αυτή τη φορά; έκαμε κάμποσα τέτοια κατορθώματα. Μά είχε

πέση τόσο πυκνό, τόσο έπίμονο! Ούτε οι γεροντότεροι δεν θυμούνται — κατ' την καθιερωμένη φράση, —τέτοια ύπερ-δύρειο χιόνι μέσα στην Άθήνα. Πέντε ήμέρες έλυναν, κάτω από άνέμελο ούρανό, και λωμους δεν είχε. Κ' έπερπε νάλλθ η Νοτιά, ό μεγάλος του έχθρός, γιά νά τό συνεπάρη και νά τό σαρώτη. Κατά τάλλα όμως, μαγεία άνέκραστη! Τουρτουριάσαμε, γλυστρήσαμε, λασπωθήκαμε, κακοπάθαμε, κλεισθήκαμε, άφίσαμε τά Σχολεία μας, της δουλειές μας, κινδυνεύσαμε νά μείνουμε και νηστικοί από τη διακοπή των συγκοινωνιών, μά δυό ήμέρες άπολαύσαμε θέαμα έξοχο: Την Άθήνα καταχιονισμένη!

Αχ, Θε μου, πώς νά σάς τό περιγράψω; Περιγράφονται τέτοια θαύματα; Γιατί θαύμα αληθινό ήταν ή μεταμόρφωσι της χώρας, με της ώμορφείας της, αλλά και με της ασχήμιας της, σέ μία άπεραντη φειδιακή Άκρόπολι από τό λευκότερο πεντελικό μάρμαρο. Τό κάθε τί, τό μέγαρο, τό καλύδι, ή μάνδρα, τό άρύλλο δενδράκι, ή στραβωμένη σκεπή με τά χαλασμένα κεραμίδια, ή άκομψη καμινάδα, τό κάρρο του σκουπιδιάρη, τό καρποτάκι του άχθοφόρου, τό έρείπιο, τό συντρίμι, ή παλητάσα, όλα, όλα, ένόμιζες πώς ό,τι βγήκανε από τό έργαστήρι του Φειδία. Δεν έδλεπες γύρω σου, όσο έφτανε τό μάτι, παρά τά ωραιότερα φανταστικά σχήματα, από τά βουνά, που κι' αυτά είχαν φουσκώση και στρογγυλήψη παράξενα, ως τά γείσα των άντικρινών σπιτιών, έπαυξημένα με καινούργια στολίδια. Κι' όλα κατάσπρα σάν τό γάλα, σάν τό μάρμαρο καί... σάν τό χιόνι!

Σας είπα τίποτα ως τώρα, μ' όλα τά λόγια που σάς άράδιασα; Δεν τό πιστεύω! Το μόνο ίσως που έκαμα, είναι που ξανάφερα στα μάτια σας τό θέαμα, όπως τό είδατε οι Αθηναίοι την περασμένη Πέμπτη και Παρασκευή. Όσο γιά τους άλλους, που δεν τό είδαν, τουλάχιστον έγμιζα στήλες γιά νά τους τό παραστήσω. Κι' από τό μάταιο αυτόν κόπο, προτιμώ νά σταματήσω έδώ την περιγραφή μου, με μία μόνο παρατήρησι: Εξέρετε, αλήθεια, τί μονάχα άσχημίζει τό χιόνι, που ώμορφαίνει τά πάντα; Τά πολύ ώμορφα πράγματα, τά καλλιτεχνήματα. Από τό παράθυρό μου έβλεπα τον Παρθενώνα. Έ, χιονισμένος, δεν ήταν τόσο ώμορφος, όπως τον βλέπω καθημέρα. Φυσικά, άφού ή γραμμές του, ή θαυμάσιες εκείνες γραμμές, είχαν σκεπασθί. Στη θέσι του έδλεπα έν' άλλο κτίριο, διαφορετικό. Μπορεί νάταν κι' αυτό ώμορφο' μά δεν ήταν πιά ό Παρθενών.

Άλλά κι' άλλα καλλιτεχνήματα, μικρότερα, τά είδα άρκετά άσχημισμένα από τό έξωραϊστικό χιόνι. Έξαφνα τά-

γάλματά των άθηναϊκών δρόμων. Ο Κολοκοτρώνης, με τό γιγαντωμένο κράνος και με τον άπτερο θώρακα, ήταν γελοσός. Ο Πατριάρχης, με καινούργιο έπανωκαλήμαυχο, που έκανε τό καλυμαχί του σάν τιάρια, μου φάνηκε βεβηλωμένος. Κι' ό Βαλλιάνος, απέξω από τη Βιβλιοθήκη, άποκρηάτικος μασκαράς. Η κυρία Χιών είχε, φαίνεται, μία καλλιτέχνις πολύ εγωίστρια, που περριφρονεί τά έργα και των πιο μεγάλων καλλιτεχνών. Κ' ένθ τά κοινά πράγματα, που δεν έχουν αξιώσεις, τά κάνει άγνώριστα από εύμορσία, τά καλλιτεχνήματα των ανθρώπων τά κάνει άγνώριστα από ασχήμια. Έ, δεν είναι άδικαιοσύνητος ό εγωισμός της! Για φαντασθήτε τί δυνατή, τί μεγάλη καλλιτέχνις που είναι, άφού μπορεί νάναπλάττη όχι μία Άκρόπολι μόνο, αλλά μία όλόκληρη πόλι, μία όλόκληρη χώρα, μία όλόκληρη γή! Μά με τό δική της μπορεί νά περιφρονή την πτωχή ανθρώπινη Καλλιτεχνία! Τι είναι αυτή μπροστά 'ς τάγάλματα, στους ναούς, στα παλάτια, που κατασκευάζει αυτή σέ λίγες ώρες, σέ λίγες στιγμές!

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΥΠΝΟΣ

Της μικρής μου φίλης Μ. Μ.

Δεν είν' ή όρη καλόγρια, που άγνό σου της άγιοσύνης της τό σχήμα, μες 'στο χαγιάτι ή Άγουτινιά, που άδρό [παραστένει] [μυομυπούκι] πλέκει και δένει στέφανο στο κλήτημα.

Έδώ άνασαινει άπ' της φραγές κι' άπ' [τη γλυκόπονη γλάστρα] [σημένη άπ' τ' άστρα], που ως τό στεγνό τάχει άναμμένα!

Όλοι άγουτιούμε' μά σφιχτό 'ς την άγκυλιά μου μόνο τό κεφαλάκι χαμηλώνει, και τά ματάκια του παιδιού—σάν τον [φάνθόν στον κλώνο—] διπλώνει ή νύχτα και σιγήφώνει...

Μήτε των άστρων τ' άμειτρα τά πλούτη, [που ξαστράφτουν] μήτε τό μύρο τό πλανεύει! Μήτε τό νοιάζουμε οι φωνές, που δλόγους [ξανάφτουν:] τίποτα θάκνιο δεν πιστεύει!

—Στά μάτια, 'στά μαλάκια σου, 'στ' άκνώτα σου χείλη [κνώτα σου χείλη] ζήλεια δεν έννοιώσα, ούτε φθόνο [φθόνο σου] μά άπ' της ζωής σου έφθόνησα, τον πιο [χρυσόν] Άπρίλη των ύπνο τον δικό σου μόνο!

Αύγουστος

• ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

[ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ο' NEVES]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
Ο ΛΥΚΟΚΥΝΗΓΟΣ

Στὰ βουνά.

—Ω τί χιονοσκεπαστα βουνά! Αὐτὰ δὲν εἶνε ἀληθινὰ Πυρηνά, θεῖέ μου;

—Βεβαίωτατα! Πλησιάζουμε στὸ τέρμα τοῦ ταξιδιοῦ.

—Ἦλθατε ἐδῶ κι' ἄλλη φορά, θεῖε;

—Ναί...μιά φορά... κι' ἔχω σπουδαίους λόγους νὰ τὸ θυμῶμαι, γιατί μόλις ἔφθασα, λίγο ἔλειψε νὰ σκοτωθῶ ἀπὸ τὸ πέσιμο ἐνὸς βράχου κι' ὕστερ' ἀπὸ λίγες ἡμέρες, κινδύνευσα νὰ κατασπαράχθῶ ἀπὸ πειναλέους λύκους!

Οἱ νεαροὶ ἀνέψιοι τοῦ στρατηγοῦ Μπόλδ δὲν θὰ παρέλειπαν βέβαια νὰ ζητήσουν περισσότερες λεπτομέρειες, ἀν' ἡ προσοχή τους δὲν ἀπερροφᾶτο ὅλη ἀπὸ τὸ θαυμάσιο ἐκεῖνο πανόραμα ποὺ ξετυλίγετο μπροστά τους, ἐνῶσω τὸ τραῖνο, τρέχοντας γρήγορα μέσα σὲ λειβάδια τόσο πράσινα, τόσο ἡλιοφώτιστα, ποὺ θάταν ἀδύνατο νὰ πιστέψῃ κανεὶς πῶς ἦταν χειμῶνας, περνοῦσε σύρριζα ἀπὸ λόφους, ποὺ εἶχαν πίσω τους πανύψηλα βουνά, μὲ ποικιλόχρωμες κορυφές, διαγραφόμενες στὸν καταγάλανο οὐρανό.

Ἡ κοιλιά τῆς Ἀργελλῆς εἶνε μὴ ἀπὸ τῆς ὑγιεινέστερης τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας. Δεξιά, ἡ μητέρα στέρη καὶ τὸ καμπαναριό τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ, ξεχωρίζουν κομψὰ καὶ γραφικὰ μέσ' ἀπὸ ἕνα σωρὸ λόφων. Ἀριστερά, ὁ χείμαρρος Πῶ τρέχει μὲ κρότο στὴ χαλίκωστρωτὴ κοίτη του· καὶ στὸ βάθος τοῦ φαράγγιου, τὸ λευκὸ χωριουδάκι Βιεζακ ἀναπαύει εὐχάριστα τὸ βλέμμα, ὕστερ' ἀπὸ τὸ καταπληκτικόν, τὸ μεγαλειώδες θέαμα τῆς ζώνης ἐκείνης τῶν βουνῶν, ποὺ ὑψώνονται βαθμῶν ὡς τὴν ἀπειλητικὴ κορυφή τοῦ Βίλ καὶ φαίνονται ὡς νὰ χωρίζουν τὴν κοιλιά ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπο κόσμον.

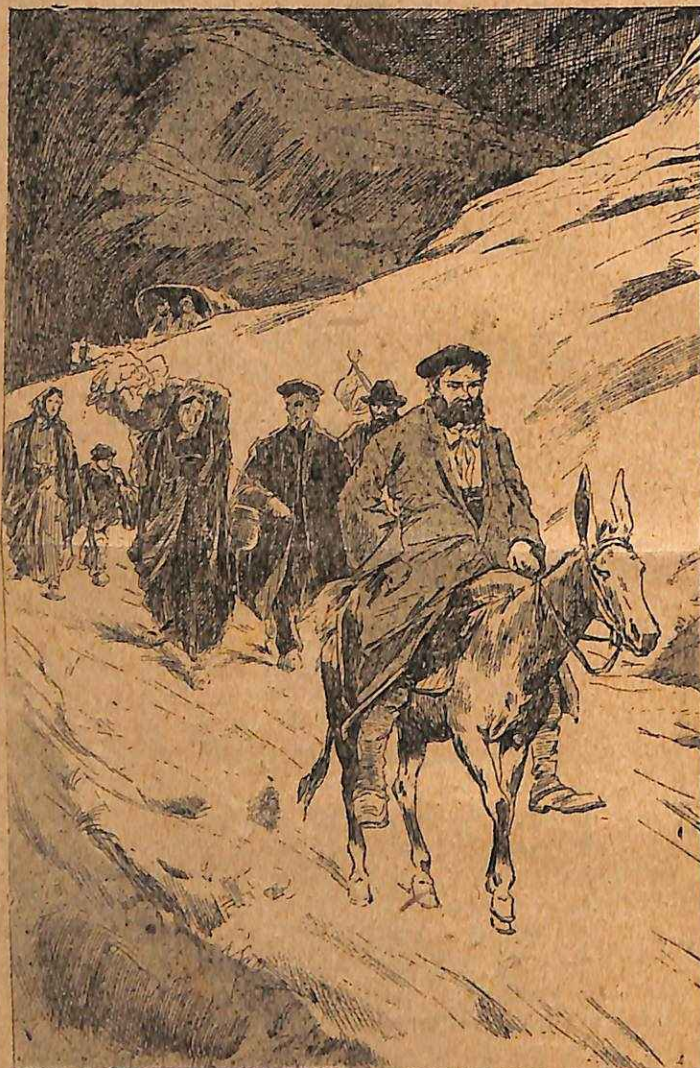
—Ἦθελα νὰξερᾶν ἂν ὁ λόρδος Ράμπληδον εἶδε τέτοιο θέαμα στὸ Θιβέτ! ἐφώναξε ὁ Δόναλδ, ποὺ εἶχε στὴν τσέπη του, διαβασμένη δώδεκα τουλάχιστο φορές, τὴν ἐξιστόρησιν τῶν περιπετειῶν τοῦ διασώματος αὐτοῦ ἐξερευνητοῦ, ποὺ ἀπασχολοῦσε τότε ὅλη τὴν Ἀγγλία.

—Ναί, ἂν πολλαπλασιασθῇ αὐτὸ ποὺ βλέπουμε τώρα, μὲ τὸ ἑκατό! ἀποκρίθηκε γελώντας ὁ στρατηγὸς Μπόλδ. Ὅποιαδὴ-

ποτε ἀπ' αὐτὰ τὰ βουνά, θὰ ἐφαίνοντο ὡς κομψὴ στὸ ἐπανωφόρι τοῦ Γκωριζαγκάρ ἢ καμμιᾶς ἄλλης κορυφῆς τῶν Ἰμαλαίων.

—Ἐτυχε ποτὲ νὰπαντήσετε τὸν λόρδο Ράμπληδον, ὅταν εἶθε καὶ σέβῃ στὴν Ἀνατολή, θεῖέ μου; Ἦθελα πάρα πολὺ νὰ ποκτῶσιν ἐν αὐτόγραφό του, γιὰ τὴ συλλογή μου, εἶπε ὁ Δάγκλας, ποὺ ἦταν μανιῶδης συλλέκτης.

—Ὁχι. Θὰ τὸ θεωροῦσα μεγάλη μου εὐτυχία, ἀλλὰ εἶχα γυρίσῃ πιά στὴν Ἀγγλία, ὅταν ξεκινούσ' ἐκεῖνος. Ὅσο γιὰ τὸ αὐτόγραφό του, συμφωνῶ ὅτι θὰ ἦταν λαμ-

«Μία γραφικωτάτη πομπὴ περνοῦσε...» (Σελ. 5, στ. α').

πρὸ στολίδι τῆς συλλογῆς σου, πρέπει ὅμως, Δάγκλας, νὰπελπισθῇς: Δέγουν ὅτι ὁ λόρδος Ράμπληδον δὲν δίνει ποτὲ. —Ἀ, νά! ἐφθάσαμε!

Τὸ τραῖνο σφύριξε καὶ σταμάτησε στὸ σταθμὸ τῆς Ἀργελλῆς. Οἱ τρεῖς ταξιδιωτὲς κατέβηκαν καὶ σὲ λίγο, μὲ γοργό, ζωηρὸ βῆμα, περπατοῦσαν πίσω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶχε φορτωθῇ τὰ μπαγάγιά τους, στὸ δρόμο ποὺ ὡδηγοῦσε στὸ χωριό, κατευχαριστημένοι ποὺ ξεμολοῦσαν τὰ πόδια τους, ὕστερ' ἀπὸ τὴν πολὺωρη ἀκίνησιν τοῦ βαγονιοῦ...

Στὰ μισὰ τοῦ δρόμου, ἀπάντησαν ἕνα ἄνθρωπο ψηλόν, ισχνόν, γελαστό, μὲ σακκάκι ἀπὸ γκριζὰ τόχα καὶ μὲ πέτσινες γκέτρες. Τὰ πυκνὰ μαῦρα, κατὰγουρα μαλλιά του, μόλις ἀρχίζαν νὰσπρίζουν. Εἶχε κρεμασμένο στὸν ὦμο ἕνα δίκαννὸ τουφέκι κι' ἕνα πελώριο λύκο σχοτωμένο. Αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικὸ συνάπαντρημα ἔκαμε μεγάλῃ ἐντύπωσιν στοὺς νεαροὺς Ἀγγλους, τὸν Δόναλδ καὶ τὸν Δάγκλας Γκρέυ: τοὺς ἔδιν' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μιὰ ἰδέαν περὶ τοῦ τόπου, ὅπου ἦλθαν, μὲ τὸν θεῖόν τους, τὸν στρατηγὸ Μπόλδ, νὰ περάσουν τὸν χειμῶνα.

Τὰ δύο περίεργα Ἑγγλεζόπουλα ἔτρεξαν γιὰ νὰ ἰδοῦν ἀπὸ πῶς κοντὰ τὸ πρῶτο ἄγριο ζῷον, τὸ πρῶτο «θηρίον» ποὺ ἔδλεπαν στὴ ζωὴ τους ἔξω ἀπὸ τὸ θηριοτροφεῖο ἢ τὸν Ζωολογικὸ Κήπον. Ὁ θεῖός τους, ἀφοῦ κύτταξε καλὰ τὸν κυνηγὸ μιὰ στιγμὴ, φώναξε ξαφνικά:

—Μπᾶ! ὁ Πιέρρος Λεμπόν! Χαίρω πολὺ ποὺ σὰς ξαναβλέπω, γενναῖέ μου! Βλέπω, ὅτι εἶθε ἀκόμη ὁ λαμπρὸς κυνηγὸς ποὺ ἐγνώρισα ἄλλοτε.

—Καλῶς ὠρίσατε, καλῶς ὠρίσατε, στρατηγέ μου! ἐφώναξε κι' ὁ κυνηγός, ἀκτινοβολῶν ἀπὸ εὐχαρίστησιν γιὰ τὰ ἐγκώμια ποὺ ἀκούσε. Ἐχομε τόσο καιρὸ νὰ σὰς ἰδοῦμε!

Καὶ χαιρετῶν μὲ τῶνα χέρι στρατιωτικόν, ἔσφιξε μὲ τῆλο, τὸ χέρι ποὺ τοῦ ἐπρόσφερε ὁ στρατηγός.

—Ἀλήθεια, εἶπε, ἀλλ' αὐτὴ τὴ φορά ἔχω σκοπὸ νὰ μείνω. Θὰ περάσουμε ὅλο τὸν χειμῶνα ἐδῶ. Σὰς παρουσιάζω τοὺς ἀνεψιούς μου, ποὺ λογαριάζουν νὰ κάμουν στὸν ὠραῖόν σας τόπο ὅλες τῆς δυνατές, καὶ τῆς ἀδύνατες ἴσως, ἐκδρομὰς κι' ἐξερευνήσεις. — Παιδιά, ὁ κύριος Λεμπόν εἶνε ἀπόστρατος στρατιωτικὸς ὡς καὶ μένα κι' εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ γίνετε πολὺ καλοὶ φίλοι.

Τὰ παιδιά ἄλλαξαν μὲ τὸν Λεμπόν θερμότερα χειροφιλήματα. Δὲν ἐχρειάζετο νὰκούσουν τίποτα περισσότερο, γιὰ νὰ συμπληθῶν ἀμέσως τὸν γενναῖο λυκοκυνῆγ.

—Σήμερὰ σκοτώσατε αὐτὸν τὸν λύκο, κύριε Λεμπόν; ρώτησε ὁ Δόναλδ, ποὺ μιλοῦσε καλὸύστεκα τὰ γαλλικά.

—Μάλιστα, σήμερὰ τὸ πρωί. Κ' εἶχα τύχη, παιδιά μου, γιατί ὁ ξενοδόχος μας ἤθελε σῶναι καὶ καλὰ μιὰ λυκοκεφαλὴ, γιὰ νὰ στολίσῃ τὴν εἴσοδον τοῦ ξενοδοχείου του. Μπορεῖ μάλιστα νὰ μάγοράσῃ ὅλη τὴ γούνα κι' ἔτσι θὰ μ' ἐπείσω νὰνεφο-

φοδιασθῶ στὴν αὐριανὴ ἐμποροπανήγυρι. Καλὴ ἀντάμωσι, κύριε! Χαίρω πάρα πολὺ γιὰ τὴν γνωριμία κι' ἐλπίζω νὰ βλέπομαστε συχνά.

Κι' ὁ λυκοκυνῆγος ἐξακολούθησε τὸν δρόμον του.

—Ὡστε αὔριο εἶνε ἐμποροπανήγυρις, εἶπε ὁ στρατηγὸς στοὺς ἀνεψιούς του. Ὡραῖα! Ἐφθάσαμε μὲ τὸν καιρὸ, γιὰ νὰ ἰδοῦμε κι' αὐτὸ τὸ περίεργον καὶ διασκεδαστικὸν θέαμα.

—Τί χαρά μου! ἐφώναξε ὁ Δόναλδ, ποὺ ἦταν ἀπὸ τώρα καλὸς σχεδιαστής: θὰ πάρω ἕνα σωρὸ σκίτσα. Ὅ, τι χαρακτηριστικὸν βλέπουμε, θὰ τὸ ζωγραφίζω.

Ἡ ζωγραφιὰ τοῦ Πιέρρου Βλάσκου.

Ἐφθασαν σὲ λίγο στὸ χωριὸ κι' ἐγκατεστάθησαν στὸ Ξενοδοχεῖον.

Κουρασμένοι ἀπὸ τὸ ταξίδι, δὲν θέλησαν νὰ κάμουν ἄλλο περίπατον. Ἐφαγαν μόνον μὲ πολλὴ ἔρξι καὶ νωρὶς-νωρὶς ἐπλάγισαν νὰ κοιμηθοῦν.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἀπὸ τὰ χαράματα, τοὺς ἐξύπνησαν κρότοι τροχῶν καὶ γλυκύτατα κουνουίσματα. Τὰ παιδιά πετάχθησαν ἀμέσως ἀπὸ τὰ κρεβάτιά τους, νύτθηκαν βιαστικὰ καὶ βγήκαν στὸ μπαλκόνι, περιέργως νὰ ἰδοῦν τί ἦταν οἱ κρότοι ἐκεῖνοι κι' οἱ ἤχοι.

Κ' εἶδαν πραγματικῶς θέαμα ἐξοχο. Μιὰ γραφικωτάτη πομπὴ περνοῦσε ἀπὸ τῆς μαῦρες πλαγίης τῆς χαράδρας τοῦ Πιερρεφίττη. Ἦταν οἱ χωρικοὶ τῶν περιχώρων ποὺ ἤρχοντο στὸ πανηγύρι, ἄλλοι πεζοί, ἄλλοι μὲ κάρρα περιεργότατα, κι' ἄλλοι καβάλλα σὲ μουλάρια. Τὰ κουνουίσματα ποὺ ἤχοῦσαν, ἦταν κρεμασμένα στοὺς λαιμούς τῶν μουλαριῶν. Τί γλυκεῖα ἐωθινὴ μουσικὴ!

Ἀλλὰ ὁ Δόναλδ κι' ὁ Δάγκλας Γκρέυ δὲν εἶχαν βέβαια σκοπὸ νὰ περάσουν τὴν ἡμέραν τους στὸ μπαλκόνι τοῦ Ξενοδοχείου. Καὶ μόλις ἐπρογευματίσαν μὲ παχύτατον γάλα, φρέσκο βούτυρον καὶ ζεστές φραντζολίτσες, βγήκαν ἔξω κι' ἀ-

νακατεύθηκαν μὲ τὸ ποικιλώτατον πλῆθος ποὺ εἶχε γεμίσει ἀπὸ τώρα τὴν πλατεῖαν τοῦ χωριοῦ.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ στάθηκαν λίγο παράμερα, γιὰ νὰπολαύσουν μὲ τὴν ἡσυχίαν

«Μὲ γοργόν, ζωηρὸ βῆμα...» (Σελ. 4, στ. 6').

τους τὸ πανηγύρι. Κι' ἀμέσως ὁ Δόναλδ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα μικρὸ λεύκωμα κι' ἕνα μολύδι, κι' ἀρχισε νὰ ζωγραφίζῃ τοὺς πῶς χαρακτηριστικούς «τύπους» ἀπὸ ἐκεῖνους ποὺ εὐρίσκοντο κοντὰ του.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι στὸ πλῆθος ἐκεῖνο, δὲν ἤξερες ποῖον νὰ πρωτοδιαλέξῃ. Νὰ ἦνας ἀρχοντοχωριάτης τῆς Ἀργελλῆς, μὲ μακρὸ ἐπανωφόρι ἀπὸ προβιές, καλῆμερίζων δεξιά καὶ ἀριστερὰ στὴ διάλεχτό του. Νὰ μιὰ γρηά, μὲ πελώριο κόκκινο σκοῦτρο, ποὺ ἔπαιρνε στάσεις ἀρχαίας ἱερείας, μαζὶ μὲ ἄλλες γυναῖκες, ἀραδιασμένες ὀλόγουρα σ' ἕνα βωμό... ἀπὸ κουνουπίδια. Νὰ ἦνας βοσκός, κα-

θαυτὸ βουνήσιος, μὲ τὴ χοντρή του μαλλιάρη κάπα καὶ μ' ἕνα κασκέτο ἀπὸ γούνα λύκου, χωμένο ὡς τὰ μάτια, ποὺ ἔσερνε μαζὶ τοῦ ἕνα τσοπανόπουλον μαλλιάρὸν ὡς κι' αὐτόν. Νὰ καὶ μερικοὶ «κομψευόμενοι» νέοι, ἀπὸ τὸ Σαιν-Σαβέρ ἢ τὸν Πιερρεφίττη, ποὺ φλυαροῦσαν ἐκεῖ μὲ ἀχθοφόρους ἱσπανούς.

Ποῖον νὰ πρωτοζωγραφίσῃ ὁ Δόναλδ; Μὲ τὸ μολύδι στὰ χέρια, μετέωρον, τοὺς κύτταζε ὁλούς, ἀναποφάσιτος.

Ἐξαφνα, ἡ προσοχή του, καθὼς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, τραβήχθηκε ἀπὸ ἕνα ἄνθρωπον, ποὺ περνοῦσε ἀπὸ ἐκεῖ μὲ συρτὸ βῆμα, φορτωμένος στὸν ὦμον ἕνα σακκὶ βαρὺ. Ἡ κουκούλα τοῦ μαύρου ἐπανωφοριοῦ τοῦ τοῦ σκέπαζε ὅλο σχεδὸν τὸ πρόσωπον. Τὰ πελώρια χοντρά παπούτσια τοῦ ἐχώνοντο μέσα στὸ χιόνι ποὺ ἔλυαν.

Μόλις τὸν εἶδαν τὰ παιδιά, κατάλαβαν, ὅτι μὲ μεγάλη προσοχή ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος προσπαθοῦσε νὰ κρύβῃ τὸ πρόσωπόν του. Μιὰ στιγμὴ μόνον ἡ προσπάθειά του ἐναυάγησε: καθὼς ἔκαμε νὰποφύγῃ ἕναν καβαλλάρη, ἐσκόνταψε ἀπάνω στὸν Δάγκλας. Ἡ κουκούλα τοῦ τότε ἔπεσε. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐβάσταξε πολὺ. Ὁ ἄνθρωπος τὴν ξανασήκωσε κι' ἐγένετο ἄφαντος μέσα στὸ πλῆθος. Ἀλλὰ οἱ δύο ἀδελφοὶ μπόρεσαν νὰ ἰδοῦν καλὰ τὰ χαρακτηριστικὰ του.

Γιατὶ ὅμως ἐπέμενε ἔτσι νὰ τὰ κρύβῃ; Δὲν ἤθελε νὰ τὸν γνωρίσῃ;...

—Τί παράξενον φυσιογνωμία! εἶπε ὁ Δάγκλας. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶνε ἀπαράλλακτος μὲ τὸν σκοτωμένο λύκον ποὺ εἶδαμε χθές!

Ἄν καὶ ὀλίγον κολακευτικὴ ἢ παρομοίωσις ἦταν ἀκριβής.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

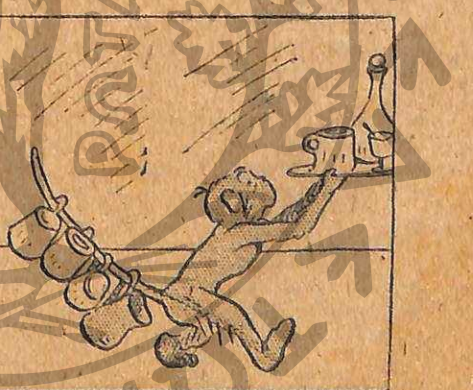
Ἡ ΟΥΡΑ ΚΙ' Ἡ ΕΞΥΠΝΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡ ΖΟΥΠ

— Πῶς νὰ σηκώσω τώρα ὅλ' αὐτὰ τὰ ποτήρια; Γιά, νὰ ἰδοῦμε!...

— Ὁ δίσκος δὲν τὰ χωρεῖ καὶ θάναγκα σθῶ νὰ κάμω κι' ἄλλο δοῦμα... Τί νὰ κάμω;

— Ἀ, βόηκα τρόπο!... Ἀμ' ὅλοι οἱ ὑπηρετῇ δὲν ἔχουν τὴν οὐρά τοῦ κυρ Ζούπ!

Ίδε τον Ό-
δηγον του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομ.
του Κεφ. 1Β

ΦΤΕΡΟΥΓΙΣΜΑΤΑ

X

Χαμένη μου παλιά χαρά,
θανά ξανάθης πίσω,
φωλιά να χτίσης μέσα μου
για νάντρονδω, να ξήσω;
Μαζή σου ως όνειρο γλυκό,
σαν παρμυθι άρχαιο,
θα ξετυλίγεται η ζωή
σε κόσμο άγνο κι' ώραίο...

XI

(Προμήνεμα)
Ερημωμένο, άναστερο
του ύγρου Σεπτεμβρη βράδυ...
Αστραπής λάμψη ξεσκίσε
το σύμπτυκνο σκοτάδι
κι' ακούστηκε στη σιγαλιά
βροντή βαρεία, μεγάλη...
Ανήσυχη ή γατούλα μου
κοιτάει για το μαγάκι...
Νικητής της Αύριον

Η ΤΡΑΤΑ

Περιμένο τώρα κάμψη άρα να βγά-
λουν την τράτα που τρσβούν. Το θέαμα
έχει μαζέψει κόσμο άρκετό. Οι περισσό-
τεροι κρατούν μαντήλια, πετσέτες, ή ένα
κομμάτι εφημερίδα, για να πάρουν από
τά φρέσκα ψάρια που θα βγάλη ή τράτα.
Οι ψαράδες διαρκώς τραβούν και τα δί-
κτυα όλοένα πλησιάζουν. Στα ήλιοκαμ-
μένα πρόσωπά τους, τα ψημένα από της
θάλασσας τήν άμυρα, ζωγραφίζεται ή
ελπίδα που έχουν ότι θα βγάλουν ψάρια
πολλά. Κάπου-κάπου φαίνεται κανένα ψα-
ράκι που πηδώντας ξεφεύγει μέσ' από τα
δίκτυα και ξαναβρίσκει την ελευθερία
του. Ο κόσμος το υποδέχεται με σιω-
τήματα χαράς και οι ψαράδες, παίρνοντας
δύναμι, τραβούν δυνατότερα.

Σε λίγο αρχίζουν να βγαίνουν στην έ-
πιφάνεια της θάλασσας μερικοί φελοί,
υστερα περισσότεροι, σε μία σειρά ατε-
λείωτη, και στο τέλος ένας μεγάλος φε-
λός, — σημάδι ότι εκεί είνε ή σακκούλα ή
ό σάκκος, όπως τον λένε οι ψαράδες, που
περικλείει τα ψάρια. Μοιάζουν σαν κε-
φαλάκια που αναδύονται από το βυθό,
το ένα κατόπι του άλλου. Λίγο ακόμη
και οι ψαράδες αρχίζουν να πλησιάζουν,
ό ένας στο πλάι του άλλου. Ο κόσμος ό-
λος στριμώγεται γύρω τους, και αγωνιά
να ιδη το αποτέλεσμα. Μαζεύονται πρώτα
οι φελοί κι' ύστερα, με γοργές κινήσεις,
τραβούνται τα δίκτυα. Ο σάκκος φθά-
νει και με προσοχή τον σέρνουν στην άμ-
μουδιά. Τα βλέμματα τώρα όλων μένουν
καρφωμένα εκεί. Όλοι είνε έτοιμοι να
ζητήσουν ψάρια.

Άλλα τί απογοητεύσεις!... Η σακκούλα
που άνοίγεται, είνε σχεδόν άδεια! Μερι-
κά μικρά ψαράκια υπάρχουν μέσα, που
κατά το λόγο ενός ψαρά, δεν φθάνουν
ούτε γι' αυτούς τους ίδιους. Η λύπη
είνε φανερή 'ς όλων τα πρόσωπα. Οι ψα-
ράδες, κατηφείς και άμυλητοι, μαζεύουν
τα δίκτυα και τα ρίχνουν στη βάρκα τους.
Τόσος κόπος, τόσος μόχθος, τόση αγωνία,

δεν τους ίκανοποίησε καθόλου. Μπαίνουν
κι' αυτοί στη βάρκα και φεύγουν, φεύγει
κι' ο κόσμος όλος λυπημένος και γεμάτος
συμπάθεια για τους καλούς ψαράδες...

Γενναϊούφυκος Στρατηλάτης

ΣΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΒΑΠΟΡΙΟΥ

Άσέληνη νύχτα μέσ' στη βαθεία σιγή,
μονάχα ό κρότος της έλικας ακούγεται
να κτυπά ρυθμικά. Στη γέφυρα, μέσ' στο
σκοτάδι, διακρίνεται ή μαυρή σιλουέττα
του τιμονιέρη, ακουμπισμένου στο τιμόνι.
Κανείς άλλος. Η πολυθρόνες κι' ή καρέ-
κλες μένουν έρημες νομίζεις πως ένα μα-
γικό ραβδί έδωξε όλο τον κόσμο από
πάνω και έτρεξε στη σάλα του βαποριού,
όπου ακούονται μακρυνοί οι ήχοι ενός
πιάγου και μαζύ με γέλια ομιλίες. Η θά-
λασσα μέσ' στο σκοτάδι φαίνεται μαύρη
και άσπρίζει άμυδρά ή άφρισμένη γραμμή
που άφίγει το βαπόρι φεύγοντας...

Τάσσερα στον ουρανό δειλά δειλά λαμ-
πύρίζουν και στη βραδινή σιγαλιά μόνο
το τάν-τάν της έλικας ακούγεται...

Νικητούλουδου

ΣΥΝΤΡΙΜΙΑ

XXVI

Λευκοντυμένη άμυδαλιά,
νυφούλα του Γενάρη
Μην καμαρώνης άδικα
στ' όλόφωτο φεγγάρι!
Θάρη καιρός, που 'πέρασες,
άμυδαλιά, — θυμήσου! —
Να δείχνης κούρο, ξεγύμνωτο
και πάλι το κορμί σου...

XXVII

Θέλω να φύγω' έφωνα...
— Ποιος σε κρατεί; — Και όμως
Να ξεκινήσω δεν μπορώ
κι' είνε μακρύς ό δρόμος
Που φέρνει όπου ή ψυχή
έπιθυμεί να φθάση...
Μα, φεύγω! Τάποφάσισ!
Εύχη κι' άς με οικειάση...

XXVIII

Καρδιά που την έσκήλησαν
τα βάσανα κι' οι πόνοι,
Είνε σαν πέτρα άσυντριπτή,
διαμάντι και άκόνι.
Μα όσο κι' αν μείνη άνίκητη
κι' άσυντριπτή, μία 'μέρα
θα ριστή' το κλάμα της
θα ήχση στον άέρα...

Ιδιότροπη

ΑΥΤΟΖΟΓΡΑΦΙΑ

— Βλέπεις εκείνο το παιδί, που πηγαί-
νει 'μπροστά μας;
— Ποιό άπ' όλα;... Είνε τόσα παιδιά...
— Τώρα θα στο δείξω... Έλ' από εδώ...
Μα, περπάτα πιο 'ρηγυρο, καίμενε και
σύ! Νάτος! Νάτος! Εκείνος που βαστά
ένα μπουκαλάκι... Τον είδες;
— Που να τον 'δω! 'Ημωνα πίσω άπ'
αυτήν την κυρία.
— Στιθαιμάτε!... Έλα από 'δώ.
— Πές μου το βάλαντο, πώς θα τον
γνωρίσω; Είνε κοντός; ψηλός; παχύς;
— Είνε κοντός, με μύτη γυριστή. Σο-

βαρός σαν 'Ακαδημαϊκός. 'Απ' το βήμα
του όμως θα τον καταλάβης καλύτερα:
'Αλλού πατεί κι' άλλου βρίσκεται. Και α.

— Μήπως είνε αυτός 'κει κάτω, δίπλα
στο καροτσάκι;

— Πούος;... Ναι! Ναι! αυτός!...

— 'Ε! και ποιός είνε;

— Ένα πολυ... σπουδαίο πρόσωπο. 'Ο:
Φρέντος

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΤΟΠΙ

Ένας Σουλτάνος, μία φορά, για να
δοκιμάση τους υπηκόους του, έβγαλε κή-
ρυκα πως όποιος του πη ένα καλό ψέμ-
μα, θα του χαρίση ένα χρυσό τοπί. Ο
κόσμος έτρεξε στο παλάτι και ό
καθένας έλεγε το ψέμμα του.

Ένας είπε πως είδε δυό γαϊδάρους να
μιλούνε σαν άνθρωποι. Άλλος πως στο
δρόμο είδε γουρουνία να πετούν στον ου-
ρανό, και πάει λέοντας.

Ο Σουλτάνος έλεγε γελώντας: «καλό
είνε!» αλλά σε κανένα δεν έδινε το
τοπί.

Όταν έφυγε πιά όλος ό κόσμος άπ' το
παλάτι, ήρθε κι' ένας μαύρος σαρικοφό-
ρος, μ' ένα τσουβάλι στον ώμο. Ο σκο-
πός δεν τον άφρινε να μπη μέσα με το
τσουβάλι, αλλά όταν τάρμαθε ό Σουλτάνος,
διέταξε να τον άφιση.

— Για πές και συ το δικό σου, να
δούμε, του λέγει.

Ο μαύρος, άφου έκαμε τον περίφημο
τεμενά, αρχίζει:

— Σουλτάνέ μου, ήρθα να μου δώσης
της λίρες που σου δάνεισα χτές.

Ο Σουλτάνος τον βλέπει καλά και του
λέγει με άπορία:

— Μα πότε συ με δάνεισες ένα τσου-
βάλι λίρες; Λάθος δεν έχης.

— Δεν έχω καθόλου λάθος, Σουλτάνε
μου! ή θα μου γεμίσης το τσουβάλι λί-
ρες, ή δός μου το χρυσό τοπί.

Κι' έτσι ό Σουλτάνος αναγκάστηκε να
δώση το χρυσό τοπί στον έξυπνό του υ-
πήκοο, που του είπε το καλλίτερο ψέμμα.

Ηρώς του 1917

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Στον Κινηματογράφο, το 'Ελληνικό' Ιδεώδες,
ένθ' κυτούσε, ξάφνου πετάει μιιά 'φωνή:

— Για 'δέστε και θαυμάστε τί ύψος...
[μεγαλειώδες]

που έχει αυτή ή σκηνή!

Κι' ή Λευτεριά στους Σκλάβους αναίσθητη
[σαν πέτρα,

του λέει: Σάν τί ύψος έχει ή σκηνή;
[Δύο μέτρα

από παλιό πανί!]

(Γεγονός)

Έστάλη υπό του Νικητού της Αύριον

Ο Διδάσκαλος: — Δεν μου λές τί γίνε-
ται, άα συμβή έκλειψες ήλιου;

Ο Μαθητής: — Νά, βγαίνει πολλός κό-
σμος έξω, να ιδη το θέαμα.

Έστάλη υπό 'Αριστάρχου του Σαμίου

Ο παρών Όδηγός καταργεί πάντα προηγούμενον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ 'ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ'

Πας συνδρομητής ή άγοραστής της 'Διαπλάσεως των Παιδων', επιθυμών να λάβη μέρος εις την κίνηση του Περιηδικού, παρακαλείται να ανα-
γνώση μετά πολλής προσοχής τα δώδεκα κεφάλαια του παρόντος Όδηγου, διά να συμμορφώνεται έκαστοτε με τας σχετικές οδηγίας].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κανονισμός των Ψευδωνύμων

1.—Οι Συνδρομηται της Διαπλάσεως,
και από τάδεφρια των όσα θέλουν, διά να
εμπορούν να λαμβάνουν μέρος εις την
κίνηση του περιηδικού, ήτοι την Άλλη-
λογραφίαν, την ανταλλαγήν Μικρών Μυ-
στικών, την Σελίδα Συνεργασίας, και δω-
ρεάν εις όλους τους Διαγωνισμούς, έκτός
των Έβδομαδιαίων (Ίδε Κεφάλαιον 1Β'),
πρέπει άφεύκτως να έχουν ψευδώνυμον.

2.—Διά να λάβη κανείς ψευδώνυμον, είτε
συνδρομητής, είτε άδελφός του, πρέπει να
πληρώση 2 δραχμάς ως δικαίωμα, άρ-
χόμενον από την ήμέραν της έγκρισσεως
του ψευδωνύμου και λήγον την 30 Νο-
εμβρίου του ίδιου έτους. Όποτε δηλαδή
και αν λάβη ψευδώνυμον, είτε εις την
αρχήν, είτε εις το μέσον, είτε εις το τέλος
του Διαπλασιακού έτους, (άρχόμενου από
1ης Δεκεμβρίου έκάστου έτους και λήγον-
τος την 30 Νοεμβρίου του επομένου,) το
δικαίωμά του λήγει πάντοτε την 30 9βρίου,
ώστε το επόμενον έτος, το όποιον αρχίζει
την 1ην Δεκεμβρίου, πρέπει να πληρώση
και πάλιν 2 δραχμάς, είτε διά να κρατήσει
το ψευδώνυμον, το όποιον είχε το προ-
ηγούμενον έτος, είτε διά να το αλλάξη.

3.—Εάν συνδρομητής, έχοντας ψευδώ-
νυμον, λήξη ή συνδρομή πρό της 30ης
Νοεμβρίου χωρίς να την ανανέωση εγκαί-
ρος, λήγει συγχρόνως και ή ισχύς του ψευ-
δωνύμου του, καθώς και των ψευδωνύμων
των άδελφών του.

4.—Εάν ό δικαιούχος θελήση αλλάξη
ψευδώνυμον έντός του έτους, ήτοι πριν λή-
ξη το δικαίωμά του, πρέπει να πληρώση
και πάλιν 2 δραχμάς. Άλλ' έγνωσται ότι
και του νέου του ψευδωνύμου ή ισχύς λή-
γει την 30 Νοεμβρίου όποτε και αν έγει-
νεν ή άλλαγή.

5.—Ο επιθυμών να διατηρήση το ψευ-
δώνυμόν του και κατά το επόμενον έτος,
πρέπει να το ανανέωση μέχρι της 31ης
Δεκεμβρίου το βραδύτερον. Άλλως θεω-
ρείται άδόσποτον και δίδεται εις τον πρώ-
τον ζητούντα αυτό.

6.—Οι άπλοι άγορασταί, οι λαμβάνον-
τες το φύλλον διά των Πρακτόρων, δεν
έχουν δικαίωμα να λάβουν ψευδώνυμον
εφ' όσον δεν γίνονται συνδρομηταί.

7.—Το εκλεγόμενον υπό του δικαιούχου
ψευδώνυμον πρέπει να έγκριθη και υπό
της Διαπλάσεως εις την σχετικήν στήλην
της Άλληλογραφίας. Προς άποφυγήν χρο-
νοτριβής, καλόν είνε να προτείνη κανείς
πολλά ψευδωνυμια της άρεσκείας του, άνα-
θέτων εις την Διάπλαιν την έκλογήν του
καταλληλότερον. Τα πολιτικά ή κομματικά ή
άντικείμενα εις το Καθεστώς ψευδώνυμα απα-
γορεύονται. Έπίσης τα πολύεξα. Κάθε ψευ-
δώνυμον δεν έμπορεί ναποτελήται παρά
από δύο λέξεις, το πολύ, (έκτός του άρ-
θρου).

8.—Ο δικαιούχος, διά τον όποιον ενε-
κρίθη ήδη ψευδώνυμον, πρέπει να το ση-
μειώνη πάντοτε πλησίον του ονόματός
του εις παν ό τι στέλλει προς την Διά-
πλαιν. Όνομα και ψευδώνυμον, πρέπει
να είνε άχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών.

1.—Μία σελίς της 'Διαπλάσεως' διατί-
θεται έκαστοτε προς δημοσίευσιν έργων
των συνδρομητών της, (όχι των άγοραστών).
Η σελίς αυτή ονομάζεται 'Σελίς Συνερ-
γασίας Συνδρομητών', ή επί το συντομιώ-
τερον 'Σ. Σ. Σ.'.

2.—Πας συνδρομητής προπληρωμένος,
έχων ψευδώνυμον (και τάδεφριά του επί-
σης), δικαιούται να στέλλη προς δημοσί-
ευσιν διηγηματικά του, ποιηματικά, έντυ-
πώσεις, ιστορικά και άλλα ανέκδοτα ή θι-
κά, περιγραφικά κτλ. κτλ. πρωτότυπα ή
μεταφρασμένα, πάντοτε με παιδαγωγικήν
βάσιν, δηλαδή κατάλληλα διά τους νεα-
ρούς αναγνώστας του περιηδικού μας. Έκ
τούτων ή Διάπλαιν εκλέγει τά άξια δη-
μοσιεύσεως και μόλις συναθροισθούν όσα
χρειάζονται διά να γεμίη μία Σελίς, τα
δημοσιεύει.

3.—Εφ' όσον λαμβάνονται έργα διά την
Σελίδα, ή 'Διάπλαιν' δημοσιεύει τους
τίτλους των εις την Άλληλογραφίαν, διά
να βλέπουν οι άποστολείς των άπλως ό τι
έλήφθησαν. Άλλ' ή έγκρισις 'ένός έργου
δηλούται μόνον διά της δημοσιεύσεώς
του, μετά την όποιαν γίνεται, εις την
Άλληλογραφίαν, και σύντομος αυτούς κρι-
τική.

4.—Κάθε έργον, στελλόμενον διά την Σ.
Σ. Σ. δεν πρέπει να υπερβαίνει τους 50
στίχους στήλης της Διαπλάσεως ή τας
300 λέξεις. Τα συντομότερα προτιμώνται.
Τα υπερβαίνοντα το μέτρον των 300 λέ-
ξεων αποκλείονται, όσον ώρατι και αν
είνε.

5.—Κάθε έργον, στελλόμενον διά την Σ.
Σ. Σ. πρέπει να είνε γραμμένον μόνον τον,
εις χωριστόν φύλλον χαρτου και από την
μیان μόνον όριον αυτού. Έκτός του τίτλου
του, πρέπει να φέρη άνωθεν τον γενικόν
τίτλον 'Διά την Σ. Σ. Σ.' και να είνε
υπογεγραμμένον με τόνον και με το
ψευδώνυμον του άποστολέως.

6.—Προθεσμία και όριον δεν υπάρχει.
Άποστολα διά την Σ. Σ. Σ. είνε δεκταί
εις πάσαν εποχήν και υπό παντός συνδρο-
μητού έχοντος ψευδώνυμον, καθ' όλον το
διάστημα της συνδρομής του.

7.—Έκτός των διά την Σ. Σ. Σ. έγκρι-
νομένων και διά την στήλην του Παιδικού
Πνεύματος και των Πνευματικών Άσκή-
σεων, πεδί όν κατωτέρω, ό Συνδρομητής
ουδέν άλλο έχει δικαίωμα να δημοσιεύση
εις την Διάπλαιν δωρεάν. Έπί πληρωμή
δέν μόνον Μικράς Άγγελίας (Ίδε Κεφ. Ζ').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Παιδικά Πνεύματα και Πνευ- ματικά Άσκήσεις.

1.—Η σύνταξις των εν τη Διαπλάσει
δημοσιευόμενων Παιδικών Πνευμάτων, είνε
ανάτεθειμένη αποκλειστικώς εις τους δι-
καιούχους συνδρομητάς της. Πας ό έχων
ψευδώνυμον δύναται να στέλλη προς δη-
μοσίευσιν Παιδικά Πνεύματα, ές όν ή
Διάπλαιν εκλέγει τά καταλληλότερα, εκ
τούτων δέν δημοσιεύει, είτε εις την Σ.Σ.Σ.
είτε εις άλλην σελίδα, διά κλήρον, όσα τη
επιτρέπει έκαστοτε ό χώρος.

2.—Τα Παιδικά Πνεύματα πρέπει να
γράφονται εις χωριστόν φύλλον χαρτου, έκτός
της επιστολής. Άνωθεν πρέπει να επιγρά-
φωται: 'Παιδικά Πνεύματα στελλόμενα
προς δημοσίευσιν εις την Διάπλαιν υπό
του δούνα (όνον και ψευδωνυμου)'. Πρέπει
να είνε έργα πρωτότυπα του στελλόντος, άδη-
μοσιεύτα και όχι αντιγραφαι έξ άλλων, δη-
μοσιευθέντων εις την Διάπλαιν ή άλλου.

3.—Ός προς τας Πνευματικές Άσκήσεις,
και τούτων ή σύνταξις είνε ανατεθειμένη
εις τους συνδρομητάς ως έξης: Κατ' έτος
προκηρύσσονται δύο Διαγωνισμοί προς
σύνθεσιν Πνευματικών Άσκήσεων, με
όρους οι όποιοι δημοσιεύονται έκαστοτε
εις την σχετικήν προκήρυξιν. Αί Πνευμα-
τικά Άσκήσεις αί βραβεύόμεναι ή όπωσδή-
ποτε διατρέπουν εις τους Διαγωνισμούς
τούτους, δημοσιεύονται όλίγον κατ' όλίγον
εις την Διάπλαιν. Άσκήσεις στελλόμεναι
μετά την προθεσμίαν και παρά τους όρους
του σχετικού Διαγωνισμού, δέν λαμβάνονται
όπ' όρι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διαγωνισμοί Λύσεων

των Πνευματικών Άσκήσεων

1.—Η Διάπλαιν προτείνει κατ' έτος
τέσσαρας Διαγωνισμούς προς εύρεσιν των
λύσεων των εις αυτήν δημοσιευόμενων
Πνευματικών Άσκήσεων, ήτοι ένα Διαγω-
νισμόν Λύσεων κατ' τομήναιαν. (Οι Έβδο-
μαδιαίοι Διαγωνισμοί, περί όν διαλαμβάνει
το 1Β' Κεφάλαιον, είνε όλως άσχετοι προς
τους Διαγωνισμούς τούτους των Λύσεων
των Πνευματικών Άσκήσεων).

2.—Οι έχοντες ψευδώνυμον συνδρομηταί
ή άδελφοί συνδρομητών, δύναται να συμ-
μετέχουν των Διαγωνισμών των Λύσεων
δωρεάν. Πάντες οι άλλοι πρέπει να εσω-
κλείουν διά τας λύσεις έκάστου φυλλαδίου
γραμματοσήμον ή νόμισμα 10 λεπτών οι
συνδρομηταί και τάδεφρια των, και 20 λε-
πτών οι κατά φύλλον άγορασταί.

3.—Οι λαμβάνοντες μέρος εις τους Δια-
γωνισμούς των Λύσεων διαρρούνται, εις
τρεις τάξεις αναλόγως της ηλικίας των.
α) Εις την Μικράν Τάξιν υπάγονται οι
έχοντες ηλικίαν έως 11 έτών συμπλη-
ρωμένων.

β) Εις την Μεσσίαν Τάξιν υπάγονται
οι έχοντες ηλικίαν 12—15 έτών συμπλη-
ρωμένων.

γ) Εις την Άνωτάραν Τάξιν κατατά-
σσονται οι από 16 έτών και άνω, καθώς
και όσοι παραλείπουν τυχόν να σημειώ-
σουν την ηλικίαν των.

4.—Αυτής σημειώνων ψευδή ηλικίαν,
διά να καταταχθή εις την Τάξιν την όποιαν
θα ήθελεν αυτός, εάν αποκλεισθή, απο-
κλείεται έντελώς του Διαγωνισμού.

5.—Αί λύσεις των Πνευματικών Άσκή-
σεων έκάστου φυλλαδίου πρέπει να στέλ-
λονται εγκαίρως, ώστε να φθάνουν εις το
Γραφείον μας πρό της λήσεως της προ-
θεσμίας, έντός της οποίας είνε αιταί δε-
κταί, και ήτις σημειούνται πάντοτε εις έκ-
αστον φύλλον υπό την επικεφαλίδα των Πνευ-
ματικών Άσκήσεων.

6.—Οι λαμβάνοντες μέρος εις τους Δια-
γωνισμούς των λύσεων, πρέπει να γρά-

φουν τὰς λύσεις των ἐπὶ ἰδιαίτερον χάριτον παρεχομένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως. Ὁ χάριτης τῶν λύσεων πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει 14 φύλλα, ὅσα ἀρκοῦν δι' ἓνα διαγωνισμόν, καὶ τιμᾶται 1 δραχμὴν.

7.—Λύσεις γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χαρτου ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ἐπίσης ὅταν δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων λύσεις εἴνε γραμμέναι ἐπ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χαρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιποὶ ἀπορρίπτονται.

8.—Προσθῆκαι, εἰς σταλείσας ἤδη λύσεις, δι' ἀπλῆς κατόπιν ἐπιστολῆς, δὲν γίνονται. Ἐάν ὁ λύτης εὖρη ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἄλλας λύσεις τοῦ ἰδίου φυλλαδίου, ἐκτὸς ἐκείνων πού ἔστειλεν, ἐπιθυμῇ δὲ νὰ προσθεῖται καὶ αὐταί, ὀφείλει νὰ τὰς γράψῃ ἐπίσης ἐπὶ χαρτου τῶν λύσεων. Ἐάν δὲ αἱ προσθεταὶ λύσεις εἴνε δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων, πρέπει πάλιν νὰ γραφοῦν εἰς δύο ἢ περισσότερα φύλλα χαρτου τῶν λύσεων.

9.—Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαίτερου Χάρτου τῶν λύσεων γραμμέναι λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου, μὲ πεντάλεπτον γραμματόσημον. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων διὰ μιᾶς, δηλαδὴ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐάν ὁ λύτης εἴνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσουν πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιότερου φυλλαδίου.

10.—Τὰ βραβεῖα ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς: α.)—Εἰς τὴν Μεγάλῃν Τάξιν: Ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν ὀρθῶν λύσεων ἀντιπροσωπεύοντα τοὐλάχιστον τὰ **ἑκτὰ δέκατα** ($\frac{6}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, καὶ ὁμοίως λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι καθολικῶς πρὸς τὰς ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευμένας: διὰ τοῦτο ὅπου ἐφαρμόζονται πολλὰ λύσεις, ὁ λύτης εἰσφέρει νὰ τὰς σημειώσῃ ὅλας, εἴνε ὑποψήφιος διὰ τὸ Πρῶτον Βραβεῖον, καὶ ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου εἰς. Οἱ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοτίμοι. (Ἰδε κατωτέρω Σημειώσεις).

β.)—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν λύσεων ἕως τὰ **ἑπτὰ δέκατα** τοῦ ὅλου ($\frac{7}{10}$), εἴνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ Β' Βραβεῖον. Δύο ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοτίμοι. (Ἰδε κατωτέρω Σημειώσεις).

γ.)—Οἱ ἔχοντες ἀριθμὸν λύσεων ἕως τὰ **ἑξ δέκατα** τοῦ ὅλου ($\frac{8}{10}$), εἴνε ὅλοι ὑποψήφιοι διὰ Γ' Βραβεῖον. Τρεῖς ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρου, οἱ δὲ λοιποὶ ἀναφέρονται ὡς Ἰσοτίμοι. (Ἰδε κατωτέρω Σημειώσεις).

Σημειώσεις: Οἱ Ἰσοτίμοι ὅλων τῶν τάξεων ἔχουν τὸ δικαίωμα, οἱ μὲν τὸν Α' Βραβεῖον νὰ δημοσιεύσουν τὴν εἰκόνα των ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 8 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισέ καὶ ναυροσάκων, (ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῶν ἀποτελεσμάτων, διότι μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην παραγράφεται τὸ δικαίωμα), ἀντὶ δρ. 5 μόνον καὶ τῇ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν, ἓνα, οἷονδήποτε θέλουν, τόμον τῆς Διαπλάσεως προηγουμένων ἐτῶν ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 8. Οἱ τὸν Β' Βραβεῖον νὰ γράψουν ὁμοιον τόμον ἀντὶ δρ. 6, καὶ οἱ τοῦ Γ' Βραβεῖον ὁμοιον τόμον ἀντὶ δρ. 7. Διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν διὰ κλήρου βραβευομένων ἴδε Κεφ. 5, περὶ Βραβεῖων, (ἀρθρον 2, § α', β', γ').

δ.)—Ἐπαινος λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὅχι ὀλιγοτέρας τῶν δύο τρίτων ($\frac{2}{3}$) τῶν λύσεων,

τὰς οποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Γ' Βραβεῖον.

ε.)—Ἐὐφημον Μνείαν λαμβάνουν ἐκ τῶν ἐπομένων οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὅχι ὀλιγοτέρας τῶν δύο τρίτων ($\frac{2}{3}$) τῶν λύσεων, τὰς οποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων Ἐπαινον.

ς.)—Εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν: Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ Α' Βραβεῖον ἀρκεῖ νὰ ἔχουν μόνον τὰ **ἑπτὰ δέκατα** ($\frac{7}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων. Διὰ τὸ Β' Βραβεῖον μόνον τὰ **ἑξ δέκατα** ($\frac{6}{10}$), καὶ διὰ τὸ Γ' Βραβεῖον μόνον τὰ **πέντε δέκατα** ($\frac{5}{10}$). ζ.)—Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν: Πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἄλλ' οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὸ Α' ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὰ **πέντε δέκατα** ($\frac{5}{10}$) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων, διὰ τὸ Β' τὰ **τέσσαρα δέκατα** ($\frac{4}{10}$) καὶ διὰ τὸ Γ' τὰ **τρία δέκατα** ($\frac{3}{10}$).

11.—Κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν Εὐσημῶν, ἐκτὸς τῶν ἀναλογούντων εἰς ἕκαστον δυνάμει τοῦ ποσοῦ τῶν λύσεων του (ἐν εὐσημῶν διὰ κάθε δέκα λύσεις ἡ κλάσμα αὐτῶν), τῇ προστίθενται καὶ ἄλλα ἀκόμη εὐσημῶν.—**Εὐσημῶν ἐπιμονῆς**,—ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν φυλλαδίων, τῶν ὁποίων ἔστειλε λύσεις. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἴνε ἐν εὐσημῶν ἐπὶ πλέον δι' ἑκάστην **δυνάδα** φυλλῶν ἡ κλάσμα αὐτῆς. Οὕτως ὁ στείλας λύσεις ὅλων τῶν φυλλαδίων τῆς τριμηνίας, λαμβάνει **ἑπτὰ εὐσημῶν** ἐπὶ πλέον: ὁ στείλας λύσεις 10 ἢ 9 φυλλαδίων μόνον, λαμβάνει ἐπὶ πλέον 5 εὐσημῶν ἐπιμονῆς, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ἄλλοι Διαγωνισμοί

1.—**Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν διηγήματος**.—Δίδεται ὡς θέμα μία παροιμία, ἡ μία εἰκὼν, ἡ σειρά εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἑκάστοτε λεπτομερῶς εἰς τὴν Προκήρυξιν.

2.—**Δημοψήφισμα** ἢτοι **Διαγωνισμὸς Ψευδωνύμων**.—Κατ' ἔτος βραβεύονται τὰ καλλίτερα δέκα (10) ψευδώνυμα διὰ **Δημοψήφισμα** πάντων τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκήρυξιν λεπτομερῶς.

3.—**Διαγωνισμὸς Σεσπαθώματος**, ἢτοι **πρὸς ἐγγραφήν νέων Συνδρομητῶν, καὶ Διαγωνισμὸν τῶν Εὐσημῶν**.—Περὶ τῶν Διαγωνισμῶν τούτων ἴδε Κεφ. 5, καὶ 6'.

4.—Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι Διαγωνισμοί, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἴνε: **Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς**,—**Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως**, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ, γερμανικοῦ), **Διαγωνισμὸς Λενκῶν Λέξεων**, **Κρυπτογραφικοῦ** κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἑκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῇ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι εἴνε ἄλλοτε ἄλλοι.

5.—Γίνεται ἐπίσης καὶ εἰς ἰδιαίτερος Διαγωνισμὸς ὀνομαζόμενος **Κυριακῇ τῆς Διαπλάσεως**, ἀπᾶς ἡ δις τοῦ ἔτους. Δίδεται μία ἐρώτησις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ διαγωνιζόμενοι ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολῆς. Βραβεύονται αἱ καλλίτεροι ἀπαντήσεις, ἡ δὲ κρίσις δημοσιεύεται ἐκτενῶς καὶ εἰς κοινολογούμενην. (Εἰς αὐτὴν λαμβάνει μέρος ὅλον τὸ Σχολικὸν τῆς Διαπλάσεως, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὴν οἰκονομὴν τῆς Κυρᾶ-Μάρθαν, τὸν ψυχολογὸν τῆς Ἀνανίας, τὰς δώδεκα ἀδελφὰς τοῦ Ἀγάπην, Ἐλπίδα, Πίστιν, Κικήν, Φιφὴν κτλ. καὶ τὴν μαῦρην γάαν τῆς Πίσσης).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Τὰ Βραβεῖα καὶ τὰ Εὐσημῶν

1.—Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς Μεγάλους καὶ εἰς Μικροὺς. **Μεγάλοι Διαγωνισμοί** εἴνε ὁ Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς Διηγήματος, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Λενκῶν Λέξεων καὶ ἡ Κυριακῇ τῆς Διαπλάσεως. **Μικροὶ Διαγωνισμοί** εἴνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, Ποιήματος, Μεταφράσεως κτλ.

2.—Εἰς τοὺς **Μεγάλους Διαγωνισμούς**: α.)—Ὁ τυχὼν **Α' Βραβεῖον** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, ὅταν εἴνε διήγημα ἢ Πνευματικὴ Ἀσκήσις 2) δημοσιεύεται **δωρεάν** ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μόνον μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἐβραβεύθη, εἴτε καὶ μὲ τὸν ὄνομα του, ἂν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμῇ νὰ γένη **χρήσις** τοῦ ὀνόματός του: 3) λαμβάνει ὡς δῶρον βιβλία 3 δραχμῶν, κατ' ἐκλογὴν του ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως ἐκδοθέντων.

β.)—Ὁ τυχὼν **Β' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶρον βιβλία, ὡς ἄνω, ἀξίας 2. γ.)—Τέλος ὁ τυχὼν **Γ' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶρον βιβλία ὡς ἄνω, ἀξίας 1 δραχμῆς.

Σημειώσεις.—Τὰ ταχυδρομικὰ τῶν βιβλίων εἴνε εἰς βάρος τοῦ βραβευομένου. Ἐάν θέλῃ νὰ λάβῃ βιβλία ἄνωτερά τῆς ἀξίας τὸν βραβεῖον του, δύναται, ἐάν συμπληρώσῃ τὴν διαφορὰν τοῖς μετρητοῖς.

3.—Εἰς τοὺς **Μικροὺς Διαγωνισμούς**: α.)—Ὁ τυχὼν **Α' Βραβεῖον** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διαπλάσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβεῖον τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομῖδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α' Β' Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

β.)—Ὁ τυχὼν **Β' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τομῖδια Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του. γ.)—Τέλος ὁ τυχὼν **Γ' Βραβεῖον** λαμβάνει ὡς δῶρον ἓν τομῖδιον Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

4.—Ἡ σχετικὴ περὶ ἀποστολῆς τῶν βραβεῖων οἰονδήποτε Διαγωνισμοῦ αἰτήσις πρέπει νὰ γένη **ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ πολὺ** ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Διαγωνισμοῦ ἄλλως τὸ δικαίωμα παραγράφεται.

5.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Σεσπαθώματος, καθὼς καὶ ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ψευδωνύμων, θεωροῦμενοι ὡς ἑκτακτοί, ἔχουν ἰδιαιτέρα ὁλοῦς βραβεῖα, ὀριζόμενα ἑκάστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6.—**ΑΘΡΟΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ** λέγεται ἐν ἐξαιρετικῶν βραβεῖον ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητῆν, ὡς ἀθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε διαγωνιζόμενος ἑκάστοτε εἰς τοὺς διαφόρους Διαγωνισμοὺς τῆς, ἐπὶ δύο τὸ πολὺ συναπτὰ ἔτη. Π: χ: 1917 καὶ 1918, 1918 καὶ 1919 κτλ.) Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ βραβεῖα πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπομέναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι.

α.)—Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα ($\frac{1}{32}$).

β.)—Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τρία τριακστά δευτέρα τῆς μονάδος ($\frac{3}{32}$).

γ.)—Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο τριακστά δευτέρα τῆς μονάδος ($\frac{2}{32}$).

δ.)—Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τῶν δύο τρίτων ($\frac{2}{3}$) τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ **Εὐσημῶν Μνεία** εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τῶν δύο τρίτων ($\frac{2}{3}$) τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

5.—Ὁ τυχὼν **Α' Βραβεῖον** εἰς οἷονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀρθεῖμοι τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιροῦς, δῶσαν ἀθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ **Ἀθρόον Βραβεῖον**. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπᾶς **Ἀθρόον**, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσδήποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοῦς.

Σημειώσεις Α'.—Εἰς τὸ **Ἀθρόον** εἰς οἷονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀρθεῖμοι τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιροῦς, δῶσαν ἀθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ **Ἀθρόον Βραβεῖον**. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπᾶς **Ἀθρόον**, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσδήποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοῦς.

Σημειώσεις Β'.—Τὸν **Ἀθρόον** λαμβάνει ὁ τυχὼν ἀπᾶς **Ἀθρόον**, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσδήποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοῦς.

8.—Ὁ **Ἐπαινος** ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ ἓν τριακστόν δευτέρον τὴν μονάδος ($\frac{1}{32}$).

9.—Ἡ Εὐφημ. Μνεία δὲν λογαριάζεται. 7.—Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν βραβευομένων, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ συνδρομητῆς κατὰ τὸ διάστημα δύο κατὰ συνέχειαν ἐτῶν, δώσουν ἀθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1) εἰς τὸν συνδρομητῆν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ **Ἀθρόον Βραβεῖον** ἅμα τῇ αἰτήσιν του. Ὄστε **ἀπαραιτήτο** εἴνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἕκαστος συνδρομητῆς διὰ τὸν ἑαυτόν του, καὶ νὰ σημειώσῃ εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἑκάστοτε μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ ἴδιος πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ τὸ ἀναγγεῖλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διάπλάσιν, στέλλων λεπτομερῆ σημειώσεις τῶν βραβεῖων του.

8.—Ὁ τυχὼν **Ἀθρόον Βραβεῖον** ἔχει τὰς ἀμοιβὰς καὶ τὰς τιμὰς Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ (ἴδε § 2, α').

9.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον εἰς οἷονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀρθεῖμοι τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιροῦς, δῶσαν ἀθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ **Ἀθρόον Βραβεῖον**. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπᾶς **Ἀθρόον**, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσδήποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοῦς.

Σημειώσεις Α'.—Εἰς τὸ **Ἀθρόον** εἰς οἷονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀρθεῖμοι τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιροῦς, δῶσαν ἀθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ **Ἀθρόον Βραβεῖον**. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπᾶς **Ἀθρόον**, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσδήποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοῦς.

Σημειώσεις Β'.—Τὸν **Ἀθρόον** λαμβάνει ὁ τυχὼν ἀπᾶς **Ἀθρόον**, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσδήποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοῦς.

Σημειώσεις Γ'.—Εἰς τὸ **Ἀθρόον** εἰς οἷονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀρθεῖμοι τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιροῦς, δῶσαν ἀθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ **Ἀθρόον Βραβεῖον**. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπᾶς **Ἀθρόον**, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσδήποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοῦς.

Σημειώσεις Δ'.—Εἰς τὸ **Ἀθρόον** εἰς οἷονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀρθεῖμοι τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιροῦς, δῶσαν ἀθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ **Ἀθρόον Βραβεῖον**. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπᾶς **Ἀθρόον**, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσδήποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοῦς.

Σημειώσεις Ε'.—Εἰς τὸ **Ἀθρόον** εἰς οἷονδήποτε Διαγωνισμῶν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀρθεῖμοι τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιροῦς, δῶσαν ἀθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ **Ἀθρόον Βραβεῖον**. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπᾶς **Ἀθρόον**, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσδήποτε ἂν εἴνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμοῦς.

10.—Τὸ **ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΥΣΗΜΩΝ** εἴνε ἐτήσιον καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς: Διὰ πᾶσαν διαγωνιζομένην ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμὸν, ἡ Διάπλασις σημειώνει Εὐσημῶν ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς ἀπάντησεως. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὐσημῶν δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν Διαγωνισμῶν, δι' ἐνός Ε, ἢ δι' ἐνὸς ἀριθμοῦ προηγουμένου τοῦ Ε, ἐντὸς παρενθέσεως, π. χ. [3Ε], [10Ε] κ.τ.λ., σημειοῦμένων παρὰ τὸ ψευδώνυμον ἢ τὸ ὄνομα τοῦ λαμβάνοντος αὐτὰ.

α.)—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὅ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσημῶν λαμβάνει τὸ **Βραβεῖον τῶν Εὐσημῶν**, μὲ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: 1) δημοσιεύεται ἡ εἰκὼν του 2) λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἐκλογὴν του.

β.)—Δύο Δευτέρα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημῶν, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἑνα χρυσόδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» κατ' ἐκλογὴν του.

γ.)—Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημῶν μετὰ τοὺς λαβόντας Δευτέρων. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἑνα ἀδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» κατ' ἐκλογὴν του.

δ.)—Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τῶν δύο τρίτων ($\frac{2}{3}$) τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ **Εὐσημῶν Μνεία** εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τῶν δύο τρίτων ($\frac{2}{3}$) τοῦλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

11.—Ἄμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους (30 Νοεμβρίου) ὀφείλει ἕκαστος νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διάπλάσιν λεπτομερῆ **γενικήν σημείωσιν ὅλων τῶν Εὐσημῶν**, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Ἄλλως δὲν ἀναφέρεται εἰς τ' ἀποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Τὸ Ξεσπάρωμα. — Οἱ Πράκτορες τῆς Διαπλάσεως. — Συστάσεις καὶ ἐγγραφαὶ Ἀπόρων.

1. — Ξεσπάρωμα λέγεται ἡ φροντίς καὶ ἡ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν καταβάλλουν οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν, ἢ ἀγοριστῶν κατὰ φύλλον.

2. — Ἡ Διάπλασις, διὰ τὴν κινήσῃ, περισσότερο τὴν εὐγενή ἀμίλλαν τῶν φίλων τῆς, ὥστε Διαγωνισμὸν Ξεσπαρώματος, τοῦ ὁποῦν οἱ ὅροι δημοσιεύονται εἰς ἐκάστην προκήρυξιν. Ἐκτακτοί τιμῆται καὶ ἀμειβῆται ἀπονέμονται εἰς τοὺς ξεσπαρώοντας, τῶν ὁποίων δημοσιεύονται καὶ αἱ ἐκδόσεις.

3. — Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ξεσπαρώματος λαμβάνουν ἀπὸ κοινοῦ μέρος: πρῶτον οἱ συνδρομηταὶ οἱ ἐγγράφοντες νέους συνδρομητὰς ἐτησίους, ἐξαμηνίους καὶ τριμηνίους καὶ δεύτερον οἱ συνδρομηταὶ οἱ εὐρίσκοντες ἀγοραστὰς εβδομαδιαίους καὶ ἀναλυμένους τὴν εἰς αὐτοὺς διανομὴν τοῦ φύλλον, τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἀντιτίμου καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Οἱ τοὶ ὀνομάζονται **Πράκτορες τῆς Διαπλάσεως**.

4. — Πᾶς δικαιούχος συνδρομητῆς τῆς Διαπλάσεως, εἰμπορεῖ νὰ συστήσῃ πρὸς ἐγγραφὴν πτωχὰ παῖδια τῆς γνωριμίας του.

5. — Αἱ συστάσεις αὐταὶ τῶν Ἀπόρων δημοσιεύονται, ἀνώνμως πάντοτε, εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν. Πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν εὐπόρων συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσεως καθὼς καὶ οἱ Μικροὶ Σύλλογοι, οἱ ἰδρυόμενοι πρὸς διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας ὑπὸ συνδρομητῶν του, λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ξεσπαρώματος, ἐγγράφοντες δι' ἐξόδων τῶν τὰ πτωχὰ καὶ φιλόμουσα αὐτὰ παῖδια. Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν συστημένων διὰ τῆς Διαπλάσεως Ἀπόρων ἀναγγέλλονται ἐκαστοτε εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, μετὰ τὸ ὄνομα τῶν ἐγγραφόντων αὐτοὺς φιλανθρωπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἡ Σειρὰ τῆς Διαπλάσεως. — Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως.

1. — Οἱ νέοι συνδρομηταὶ δύναται νὰ ποικίλουν τὴν σειρὰν τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως», τῶν ἐκδοθέντων πρὸ τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον ἐνεγράφησαν.

2. — Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 48 τόμοι, ἤτοι Α') Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1893 ἐξεδόθησαν 24 τόμοι ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Πρώτης Περιόδου». Ἐκ τούτων ὁ 2ος, 3ος, 8ος, 11ος, 13ος, 15ος, 23ος ἐξηγέθησαν πρὸ πολλοῦ. — Β') Ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Διάπλασις» ἐγένετο ἀπὸ δεκαπενθήμερον ἑβδομαδιαία, ἡ ἡλᾶσε σχῆμα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β' Περίοδον. [Καὶ κατὰ τὸ διαστήμα τούτου, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1894 μέχρι τοῦ 1917 ἐξεδόθησαν τόμοι 24 ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Β' Περιόδου».

3. — Ἡ διεύθυνσις τῆς «Διαπλάσεως» τῶν Παίδων ἔχει ἐκδόσιν καὶ τόμους ἀνεκτακτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, περιέχοντας ἐκαστος ἀπὸ ἐν τεσσάρων καὶ ἡθικὸν ἀνάγνωσμα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μυθιστόρημα εἰκονογραφημένον. Οἱ τόμοι οὗτοι τιτλοφοροῦνται **Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως**.

4. — Διεπιμερὴς Τιμοκατάλογος τῶν τόμων «Διαπλάσεως» καὶ «Βιβλιοθήκης», δημοσιεύεται ἐκαστος εἰς τὸ φύλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀνανέωσις συνδρομῆς. — Δῶρα τῆς Διαπλάσεως. — Μέσα ἀποστολῆς χρημάτων. — Ἀλλαγὴ διεύθυνσεως. — Ἐλλείποντα φύλλα.

1. — Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν «Διάπλασιν» εἶνε **προπληρωτά**, ἐπομένως ὁ συνδρομητῆς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, πρέπει πρὶν λήξῃ ἡ συνδρομὴ του, νὰ τὴν ἀνανεώσῃ. Ὁ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, ὀφείλει νὰ τὸ δηλώσῃ δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνδρομῆς του φύλλον, σημειῶν ἐπ' αὐτοῦ τὴν λέξιν «Απαράδεκτον» μετὰ τὸ ὄνομα του καθαρὰ καὶ τὴν διεύθυνσίν του.

2. — Κατ' ἔτος ἡ Διάπλασις προκηρύσσει Δαρεῖον Δώρων διὰ τοὺς προπληρώνοντας συνδρομητὰς τῆς. Τὰ δῶρα ταῦτα εἶνε ἀξίας 1700 ἐν ὧν δραχμῶν, καὶ διανέμονται εἰς πέντε κληρώσεις ὡς ἑξῆς: μία κληρώσις, ἐξαίρετικὴ καλουμένη γίνεται τὴν Α' ἐβδομάδα τοῦ Δεκεμβρίου καὶ λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ ὅσοι προπληρώσαν ἐτησίαν ἢ ἐξαμηνίαν συνδρομὴν πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου. Ἡ Α' τακτικὴ κληρώσις γίνεται τὴν 15 Ἰανουαρίου, ἢ Β' τὴν 15 Ἀπριλίου, ἢ Γ' τὴν 15 Ἰουλίου καὶ ἢ Δ' τὴν 15 Ὀκτωβρίου. Εἰς ἐκάστην τῶν κληρώσεων τούτων κερδίζουν 50 ἀριθμοί, συμμετέχοντες δὲ οἱ ἔχοντες πληρώσῃ ἐτησίαν, ἐξαμηνίαν, ἐξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν συνδρομὴν, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ ἡμέρα τῆς Κληρώσεως.

3. — Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. **Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», ὁδὸς Εὐριπίδου 38, εἰς Ἀθήνας**. Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ὧν πᾶσα παραγγελία ἀποστέλλεται: Α') διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς (Mandat de Poste), ἢ ὁποία — σημεῖον καλῶς — εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον καὶ δι' αὐτὸ τὸ προτιμότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέσον ἀποστολῆς χρημάτων. — Β') Ἐλλείπει ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, διὰ χαρτονομισμάτων καὶ γραμματισμῶν Ἑλληνικῶν. (Τὰ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ στέλλόμενα ἔμειν χαρτονομισμάτων ἢ γραμματισμῶν ἔξωθεν Κρατῶν, ἐξαργυροῦνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστολέου ἐν τῇ ἀγορᾷ Ἀθηνῶν, καταλογιζομένης εἰς βάρος αὐτοῦ τῆς προκηρύξεως ἐπὶ ἑλαττοῦ διαφοράς ἐκ τῆς μετατροπῆς αὐτῶν εἰς δραχμὰς). Γ') διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς (cheque) ἐπὶ οἰασθῆτε τῶν ἐν Ἀθῆναις Τραπεζῶν, τῇ προσθήκῃ λεπτῶν 20 διὰ χαρτοσήμον τῆς ἐξαργυρώσεως. Δ') διὰ χρυσῶν νομισμάτων ἐσηρημένων ἐντὸς λεπτῶν χαρτονίου. Ε') διὰ λιξιπροδέσμων τοκομεριδίων, μὴ κληροδοτήσων ὅμως εἰσέτι λαχειοφόρον ὁλοκληρῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῶν 6 ἢ τῶν 2,50 δραχμῶν, δεκτικὴν πρὸς δρ. 5,90 τῶν μὲν, καὶ πρὸς 2,45 τῶν δέ. (Ἐξωτερικὰ ἐν γένει τοκομερίδια εἶνε ἀντιπρόδικτα). ΣΤ') διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιδολμάτων (postal order) τῶν Ἀγγλικῶν Ταχυδρομείων ἐπὶ Λονδίνου ἢ ἄλλης οἰασθῆτε πρὸς Ἀγγλικὴν πόλιν, πληρωτέων εἰς τὸν κομιστὴν (ὅλ. χωρὶς νάνταγράφου ἐπ' αὐτῶν ὄνομα παραλήπτου). Ζ') Ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀντὶ γραμματισμῶν προτιμότερον εἶνε νὰ στέλλονται **Διεθνῆ ἔσοδα ἀπαντήσεως** (Compons-reponse-internationals) παλούμενα εἰς ὅλα τὰ ταχυδρομεία τοῦ κόσμου πρὸς 25 λεπτὰ ἑκάστον.

4. — Ἐπιστολὴ περιέχουσα χρήματα, ἢ ἄλλας ἀξίας, ἀνάγκη νὰ στέλλεται συστημένη καὶ καλῶς σφραγισμένη δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ, πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας ἢ παραβιάσεως, διὰ τὴν ὁποίαν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὐδεμίαν ἀναλαμβάνομεν εὐθύνην.

5. — Ὁ πληρώνων ἐτησίαν ἢ ἐξαμηνίαν συνδρομὴν ἀποκτὰ τὸ δικαίωμα μιᾶς ταμίας **τεπόμενης**, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τὸ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ τῶν ἄλλων ἐν τῇ μεαξὺ ἀλλαγῇ τῆς διεύθυνσεως, ὁ συνδρομητῆς ὀφείλει νὰ στέλλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην πρὸς ἐκτάσιν νέας ταμίας. Ἀλλὰ ὡς ἡ Διεύθυνσις δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φύλλων.

6. — Ἡ ἀποστολὴ τῶν φύλλων τῆς Διαπλάσεως γίνεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου, πρὸς ὅλους, καὶ τοὺς ἐν Ἀθῆναις ἀκόμη συνδρομητὰς, μετὰ προσεκτικώτατον καὶ αὐστηρότατον ἐλεγχον τῆς διεκπεραιώσεως, πρὸς βεβαίωσιν ὅτι οὐτε συνδρομητοῦ φύλλον λείπει ἀπὸ τὸν φάκελλον ἐκάστης πόλεως. Ὅστις λοιπὸν δὲν λαμβάνει τὸ φύλλον τακτικὰ, πρέπει νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι πταίει τὸ ταχυδρομικὸν τῆς πόλεως τοῦ ἢ αὐτοῦ ὁ ἴδιος, εἴτε ὡς μὴ δώσας ἀκριβῆ τὴν διεύθυνσίν του, εἴτε ὡς μετοικήσας καὶ παραλείψας νὰ μᾶς τὸ δηλώσῃ. Ἐπομένως, ἀφοῦ ἡ ἀπώλεια δὲν εὐθύνει ποτὲ τὸ Γραφεῖον μας, οὐδεμίαν ἀνέκαρτέως ἀντικατάστασις ἀπολεσθέντων φύλλον γίνεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου. (Ἐκαστον φύλλον τοῦ τρέχοντος ἔτους, λεπτὰ 20 τῶν προηγούμενων ἐτῶν, λεπτὰ 25).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί.

1. — Εἰς τὴν ε' ἢ ζ' σελίδι ἐκάστον φύλλον προτείνονται πρὸς λύσιν διάφορα Προβλήματα, Μαγικά Εἰκόνες, Αἰνίγματα, Παίγνια κτλ., (μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ ἐν εἰς πάντοτε Γαλλικόν, διὰ νὰ ἐξασκῶνται οἱ σπουδάζοντες τὴν Γαλλικὴν), στέλλόμενα συνήθως ὑπὸ τῶν φίλων μας. Διότι ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ καὶ οἱ ἀγορασταὶ τῆς «Διαπλάσεως» εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τοιαῦτα προβλήματα, ἐκ τῶν ὁποίων δημοσιεύονται διὰ κλήρον τὰ ἐγκριθέντα. Ὅλοι δὲ ἐπίσης, συνδρομηταὶ ἢ ἀγορασταὶ, εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὰς λύσεις τῶν καθ' ἑβδομάδα.

2. — Οἱ ἑβδομαδιαῖοι αὐτοὶ διαγωνισμοὶ δὲν ἔχουν καμμίαν σχεσην μετὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν Ἀύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ Α' Κεφάλαιον. Διὰ τοῦτο αἱ λύσεις τῶν Προβλημάτων τῆς στ' ἢ τῆς ζ' σελίδος πρέπει νὰ γράφονται χωριστὰ, ἐπὶ ἁπλοῦ φύλλον χαρτοῦ νὰ συνοδεύονται δὲ ἀπαραίτητως ὑπὸ ἐνὸς δεκαλέπτου γραμματισμοῦ, ἢ νομισματος ἀπὸ οἰονδήποτε καὶ ἀν στέλλονται.

3. — Ἡ ἀπάντησις: Τὸ δεκαλέπτον δὲν εἶνε διὰ κάθε λύσιν, ἀλλὰ διὰ κάθε φύλλον. Ἀληθεὶς ὁσδεχόμενος λύσεις τοῦ αὐτοῦ φύλλον ὁσδεχόμενος καὶ ἐν μόνον δεκαλέπτον ἀρκεῖ. Χάριν εὐκολίας, αἱ λύσεις εἰμποροῦν νὰ στέλλονται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου μετὰ 5 λεπ. ταχυδρομικὸν τέλος.

4. — Ἡ δὲ ἀπάντησις τῶν λύσεων δημοσιεύονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐκάστον φύλλον. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ τῶν δεκαλέπτων γραμματισμῶν ποσοῦ, ἐγγράφονται καθ' ἑβδομάδα εἰς τὴν «Διάπλασιν» διὰ κλήρον εἰς τὴν καὶ περιεσώτερον ἐκ τῶν λυτῶν συνδρομητῶν διὰ μίαν τριμηνίαν δωρεάν. (Ἐὰν ὁ κληρωθεὶς εἶνε ἡδὴ συνδρομητῆς, ἢ συνδρομὴν τοῦ παραινέται ἀναλόγως).

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

170^{ος} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΛΥΣΕΩΝ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῆς Α' Τριμηνίας τοῦ 1918, ἥτοι ὅσων θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὰ φύλλα Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.

Εἰς τὸ ἑξῆς θὰ γίνονται τέσσαρες Διαγωνισμοὶ Ἀύσεων κατ' ἔτος, ἥτοι ἕνας κάθε τριμηνίαν. Σήμερον ἀρχίζει ὁ πρῶτος, τῆς τριμηνίας Δεκεμβρίου. — Φεβρουάριος.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν, ὀφείλουν νὰ προμηθευθῶν πρῶτα χάρτην τῶν λύσεων. Θὰ στέλλουν 1 δραχμὴν καὶ θὰ λάβουν 14 φύλλα τοιοῦτου χαρτοῦ, ὅσα ἄρκοιεν διὰ μίαν τριμηνίαν.

Δωρεάν λαμβάνουν μέρος ὅσοι ἔχουν φειδόμενον ἐγκριμένον διὰ τὸ 1918. Οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ καὶ τὰ δέξια τῶν πρέπει νὰ συνοδεύουν κάθε φυλλάδιον τὰς λύσεις μετὰ **δεκαλέπτον** νόμισμα ἢ γραμματισμὸν, οἱ δὲ ἀγοραστὰς μετὰ **εἰκοσάλεπτον**.

Ἀναγνώστε τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ εἰς τὸ Α' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ. Βραβεῖα δάπνευθαι ὡς ὀριζόμενα δι' ὅλους τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, τὰ ὁποῖα βλέπετε ἐπίσης εἰς τὸ ε' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ, § 2, α, β' καὶ γ'.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

[Ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμώσεως ὧν τῶν ἐκδοτικῶν εἰδῶν, ἡ Διάπλασις, διὰ νὰ καλύπτῃ τὰ ἐξόδα τῆς, ἔπρεπε ναυτεῖσθαι τὴν συνδρομὴν τῆς εἰς 12 δραχμὰς διὰ τὸ Ἐξωτερικόν καὶ 14 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν. Τὴν ἀφίνει ὅμως ὡς ἔχει, δρ. 8 καὶ 10, χάριν τῶν μὴ εὐκολυνόμενων νὰ πληρῶσιν περισσότερα, ἀναθέτει δὲ τὴν ἐπάρκειάν τῆς εἰς τοὺς εὐπορωτέρους, οἱ ὁποῖοι παρεκλήθησαν νὰ στέλλουν, ἐκτὸς τῆς συνδρομῆς τῶν, καὶ ὅ,τι πᾶν ἐπιπλέον εἰμπορεῖ ἑκάστος.

Εἰς τὴν παρακλήσιν αὐτὴν τῆς «Διαπλάσεως» δημοσιευθῆσαν εἰς τὸ 46ον φύλλον (σελ. 370) ἔσπευσαν νάνταπορευθῶν καὶ οἱ ἐπόμενοι:]

82. Ὁδοιπόρος, Ἀθήνα,	Δρ. 2.—
83. Τ. Σ. Σανθόπουλος, Πάτρα,	» 2.—
84. Γυθειώτικι, Πάτρα,	» 2.—
85. Ὁδοῦσος, Πειραιεύς,	» 3.—
86. Ἐλπίς τῆς Ἑλλάδος, Σύρος,	» 2.—
87. Εὐκλείδης, Πειραιεύς,	» 3.—
88. Ποντικίσι, Ἀθήνα,	» 3.—
89. Αἰγινή, Ἀκρίτας, Ἀθήνα,	» 2.—
90. Ἀεράκι τοῦ Βοσπόρου, Ἀθήνα,	» 5.—
91. Ἀριστάρχος ὁ Σαρμῖς (Β' δόσις),	» 1.—
92. Ν. Α. Ζαμάνος, Ἀθήνα,	» 1.—
93. ΚλέφτικοΒόλι, Πειραιεύς,	» 2.—
94. Ν. Β. Κακριμάνης, Ἀθήνα,	» 2.—
95. Χρ. Κ. Μαλτέζος, Ἀθήνα,	» 2.—
96. Α. Γ. Λουκάς, Ἀθήνα,	» 3.—
97. Νόδη, Θεσσαλονίκη,	» 4.—
98. Μάξις Τσαγκαρόα, Θεσπία,	» 2.—
99. Κασάνδρα Μ. Τζάκου, Θεσπία,	» 2.—
100. Βοσκοπούλα τοῦ Πηλίου, Βόλος,	» 6.—

Πρὸς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω ἐκφράζω τὰς θερμότητας μου εὐχαριστίας. Εἶνε ἀξιοὶ καὶ γενικῆς ἐγνώσεως, διότι συντελοῦν εἰς τὴν διατήρησιν ἐνὸς περιοδικοῦ τόσοσιν χρησίμους εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεότητα, ἐπυμένους ἐνὸς ἐθνικοῦ ἔργου, ὡς παρὰ πάντων χαρακτηρίζεται ἡ «Διάπλασις».

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Ἰδε Ὁδηγὸν, Κεφ. ΙΒ'.]

α.) Παίγνιον

Ἐστέλη, ὑπὸ τῆς Νεράιδας τοῦ Βοσπόρου

BA	BH
ΚΑΔ	ΧΡΗ
ΜΟΣ	ΣΤΟ
ΛΟΣ	
ΣΟ	Ω
ΣΩ	
ΡΑΣ	ΠΟΥ
ΡΙ	ΤΗΣ
ΒΟΣ	
ΛΑ	ΛΑ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νὰποτελεσθῶν τὰ ὀνόματα πέντε μυθικῶν ἡρώων.

β.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστέλη, ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος
+ Οἱ σταυροὶ καθέως: μίλων.
* + * = Ἀέριον.
* + * = Σάπιν.
* + * = Καταθέτειν.
* + * = Ὑπαρτεῖς.

[Μεταφράσατε τὰς λέξεις γαλλιστί, διὰ νὰ κάμναι τὴν Πυραμίδα.]

Δηλώσεις: Αἱ λύσεις—ὅσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλάδιου, συνοδεύονται ἀπαραίτητως ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματισμοῦ.

Λύσεις τοῦ 10ου φύλλον

α) Βροχή, χιὼν, χιλάζα, σίφων, βροντή, σεισμός. β) 1. Κασιόκα (πολλακίς τὰ Κακά...) 2. Ἀρκιόδα (τὰ ΔΥΟ ΚΡΑΤΗ...) 3. Ἀλεπού (καὶ ΔΥΟ ΠΕΛΑΓΟΣ...) — γ) Quant il échoue (il est chou).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 28ην Νοεμβρίου 1917

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὁ Ὁδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ, ποὺ δημοσιεύεται εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον, πρέπει νὰ διαβασθῇ μετὰ μεγάλην προσοχὴν, ὅχι μόνον ἀπὸ τοὺς νέους συνδρομητὰς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς παλαιούς, διότι πολλοὶ κακοὶ καὶ ἐροσποιοῦντες.

Παραδείγματα: ἔχον πρὸς τὴν ἡμετέραν τὴν Ἀγγελίαν, τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, τοῦ Χάρτου τῶν Ἀύσεων, τῶν Ψευδωνύμων. Ἀφοῦ δὲν γῆσται τὴν συνδρομὴν, ἔπρεπε ναυτεῖσθαι τοῦλάχιστον αὐτὰ, ποὺ δὲν εἶνε ὑποχρεωτικά. Καὶ τῶν τῶν δὲν ὑποχρεωμένων νὰ ἐχθῇ ψευδώνυμον, νάνταλλάσῃ Μικρὰ Μυστικά, νὰ δημοσιεύῃ Μικρὰ Ἀγγελάς κτλ. Τὰ κάμνον αὐτὰ μόνον ὅσοι θέλουν καὶ διὰ νὰ θέλουν, θὰ εἰμποροῦν.

ΥΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1917 ΚΑΙ 1918

Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὅσοι θέλουν νὰ διατηρήσιν τὸ ψευδώνυμον ποὺ εἶχαν διὰ τὸ 1917, πρέπει νὰ μὴ στέλλουν 2 δραχμὰς καὶ νὰ τὰ ἀνανεώσιν μετὰ τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Κατόπιν θὰ θεωρηθῇ ἀδέσποτον καὶ θὰ δοθῇ εἰς τὸν πρῶτον ποὺ θὰ τὴν ζητήσῃ.

Καὶ τοῦτο ἀκόμη: Ἐπειδὴ, ὡς εἶπα, φέτος τὸ ψευδώνυμον στοιχεῖ 2 δραχμὰς, ὅσοι ἐπῆραν ἤδη νέον διὰ τὸ 1918, ἢ ἀνανεώσαν τὸ ψευδώνυμον τοῦ 1917 πληρώσαντες μόνον μίαν δραχμὴν, παρακαλοῦνται νὰ στέλλουν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ δικαιώματος, ἥτοι δραχ. 1.

Ο ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἐπειδὴ τὸ χαρτὶ φέτος εἶνε σπάνιον καὶ πολὺτιμον, δὲν ἐτύπωσα Πίνακα: τῶν Περιεχομένων τοῦ 1917, παρὰ ὀλίγους: Ὅσοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν κρατοῦν τὰ φύλλα

διὰ τῶν καὶ θέλουν νὰ ἔχουν καὶ τὸ Πίνακα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τόμου, εἰμποροῦν νὰ τὸν παραγγέλλουν εἰς τὸ Γραφεῖόν μου ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τῶν Προκηρύξεων, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἀγοράζουν τὸ φύλλον. Ὁ Πίναξ τῶν Περιεχομένων τιμᾶται λεπτὰ 15.

Σήμερον λοιπὸν εἰσερχομένη εἰς τὸ 40όν μας ἔτος. Τί νὰ ποῦμε, τί νὰ κάμναι, τί νὰ εὐχηθῶμε μετέπειτα; Νὰ μᾶς ἀξιώσῃ μόνον ὁ Θεὸς νὰ περάσωμε, νὰ ζήσωμεν καὶ αὐτὸ τὸ ἔτος, ὅπως τὰ προσηγομένα. Καὶ ἔπειτα, ὅταν θὰ ἡσυχάσωμεν τὰ πράγματα, πάντα θὰ ἔχωμεν καιρὸν νὰ ἐορτάσωμεν καὶ τὴν Τεσσαρακονταετηρίδα!

Ἀλλ' ἡμεῖς, ἕνα πολὺ ὁμορφὸ ποίημα μοῦ εἶχε στείλῃ ὁ Νικητὴς τῆς Αἰτίας κ' ἕνα πολὺ ὠραῖο γράμμα τοῦ Τραγοῦδι τῆς Δευτερίως γ' αὐτὴν τὴν περίστασι. Κ' ἔλεγα νὰ τὰ δημοσιεύσω στὴ σημερινὴ Σελίδα. Εἶνε ὅμως πολὺ ἐκτενὴς καὶ ἐσέφυγκα νὰ προτιμήσω τὰ συντομώτερα, γιὰτὶ δὲν ἔβαν καὶ σωστὸ νὰ γράψω τὴν Σελίδα μετὰ τὸ ἐγκώμιόν μου!

δος, Δέσποινα Πολ., Χουσή 'Ακτίς, Κόρη του Βοσπόρου, Κωνσταντίνος Λάβαρος και Κόκκινη Γατούλα. — Έξέλεσα τας παραγγελλίας των και τούς ευχριστώ όλους για τα καλά των λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ

Αυτήν την εβδομάδα έλαβα τα εξής: «Στην Έπιστήμη μου». — «Συροφέ». — «Ο Ραχάβ». — «Μητέρα!». — «Ονειρα». — Π. Πνεύματα και διάφορα διά τούς Έβδ. Διαγωνισμούς.

Κριτική της σημερινής Σελίδος εις το προσεχές.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οδδέν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άναρτεύεται, αν δεν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος δε. 2. Τα εγκρινόμενα ή άναρτούμενα ισχύουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1918. Όσα συνοδεύονται από Α άνηκον εις άγόρια, και όσα από Κ. εις κορίτσια.

Νέα Ψευδώνυμα: Χουσόμαλλον Δέρας, ά. (ΣΝ). Σπύρος Θεσσαλιώτης, ά. (ΣΜ). Άγριοκάτωκο, κ. (ΑΖ). Ναυτοπαις της Δόξης, ά. (ΓΠ). Αϊθόλιος Ουρανός, ά. (ΚΚ). Λάμπιον Άσπρη, ά. (ΣΚ). Θρακικόν Ίδεωδες, ά. (ΚΚ). Κόκκινη Γατούλα, κ. (ΧΔ). Φαέθων, ά. (ΔΔ). Τρελλή Αιουγιάνα, κ. (ΜΠ). Ένδοξος Μιλτιάδης, ά. (ΜΧ). Μελαγχολική Κιθάρα, κ. (ΣΠ). Κόρη του Βοσπόρου, ά. (Σ). Πόλις των Ονειρών, ά. (ΓΒ). Όδυσσεύς, ά. (ΠΓ). Μυστηριώδης Άνθρωπος, ά. (ΑΕ). Άνθος της Υπομονής, ά. (Ο). Φωνή της Πατρίδος, ά. (ΑΜ). Τολμηρό Έλληνόπουλο, ά. (ΙΚ). Αναγέννησις του Έλληνισμού, ά. (ΑΜ). Τσαχλίνα, κ. (ΕΖ). Μυστηριώδης Προσωπιδόφορος, ά. (ΑΒ). Νικητήριος Λάβνη, ά. (ΓΣ). Πανένδοξος Έλλάς, ά. (ΝΠ). Βλέμμα του Έλληνισμού, ά. (ΚΠ). Γέρας της Νίκης, ά. (ΧΔ). Κόρη του Βουνού, κ. (!;!). Δαφνοστεφανωμένος "Ηρώς, ά. (ΔΚ). Θηλυκός Αντίστρος, κ. (ΙΚ). Άγριονίκιο Διαβολάκι, ά. (ΛΧ). Βασίλειος Υψίς, ά. (ΡΗ). Τετράς, ά. (ΠΚ). Άνδροειό Έλληνόπουλο, ά. (ΔΔ). Πολύσημος υιός του Μεσολογγίου, ά. (ΙΓ). Έθνικός Πόθος, ά. (ΠΜ). Άφελος Αημιονίκι, ά. (ΑΒ). Αθάνατος Έλλάς, κ. (ΓΑ). Άγρια Τσιγγάνα, κ. (ΣΠ). Μικρός Έφορτιστής, ά. (ΑΠ). Άνθικός Μπέμπης, κ. (!). Ρωμαίος Υπαίτος, ά. (ΑΠ). Σπαθί του Παλαιολόγου, ά. (ΓΚ). Αυτοκράτωρ της Τραπεζούντος, ά. (ΘΚ). Μικρός Δόρδος, ά. (ΕΓ). Βασιλεύς, κ. (ΕΓ). Προτομάστις της Έλευθερίας, ά. (ΑΑ). Δοσιανός, ά. (ΑΜ). Δόρδος Βύρων, ά. (ΚΓ). Μικρά Καλλιόχης, κ. (ΜΚ). Στρατιώτης, κ. (ΖΗ). Θαλασσία Αυτοκράτειρα, κ. (ΚΒ). Μικρός Βιδυός, ά. (ΤΕ). Νύμφη του Βοσπόρου, κ. (ΕΧ). Αιδαντος Δόξα, ά. (ΕΓ). Νύμφη του Αγαίου, ά. (ΓΔ). Υπακοπιστής Ναυτοπαις, ά. (ΓΚ). Ριζοπάστις, ά. (ΠΜ). Ένδοξον Ναύπλιον, ά. (ΓΚ). Κύμα του Αργολικού, ά. (ΗΚ). Έλληνική Ακμή, ά. (!). Κάβο Ματαπιάς, ά. (ΝΚ). Ίδεώδης Προδοσιός, ά. (ΠΔ). Αιγνήσις Ακοίτας, ά. (ΑΜ). Ψυχή της Σαφούς, κ. (ΜΜ). Ζιζάνιον Έμπορικόν, ά. (ΛΧ). Ονειρον του Έλληνισμού, ά. Παιάν της Δόξης, ά. (ΝΚ). Έλλάς της Πατρίδος, κ. (ΠΚ). Χουσούς Αίών, κ. (ΜΧ). Λαλή Αά'εφ, κ. (ΖΡ). Άσμα του Ήλιου, ά. (ΒΚ). Εγγενές Ίδανικόν, κ. (ΕΚ). Κόρινον του Άροού, ά. (ΠΠ). Δέον της Χαιρονείας, ά. (ΕΕ). Σπαθί του Διάκου, ά. (ΠΠ). Γιαπωνέζα, κ. Παγνιδάρα, κ. Παιδί του Μέλλοντος, ά. (ΜΚ). Άρχοντοπούλο της Βαγιάς, ά. (ΝΤ). Πολυμήχανος Όδυσσεύς, ά. (ΣΚ). Χαϊζής Προμετιανός, ά. (ΜΧ). Έλληνικόν Γόητρον, ά. (ΔΓ). Βασιλεύς των Πύλων, ά. (ΑΘ). Άγρις, ά. (ΓΑ). Θαλασσοπούλι του Φαλήρου, ά. (ΓΦ).

[Έλλειψι χώρου ή συνέχεια των Νέων Ψευδωνύμων και των Αναρτώσεων εις το προσεχές.]

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν νάνταλλάξουν: — το Κόκκινο Γατούλα (0) με Ψευτικη Κουκλίτσαν, Γυθειωτάκι, Σανθήν Πουγκιλοπούλαν, Άλκην. — ή Άγρια Τσιγγάνα (0) με Παγκόσμιο Όνειρο, Έλλάδα των Ονειρών, Μελαγχολικήν Ναυτοπούλαν, Ναυτοπαιδα, Γενναίο Έλληνόπουλο, Μυγκέ, Νεύτων, Έλληνα, Τιάκον, Παναχαίδα, Μέλλοντα Ναύαρχον, Πειρακτήριον, Μαγαλιαν του Άροού, Νεράϊδαν των Άνθέων. — ο Ναυτοπαις (0) με Ναύτην του Αγαίου, Τριανταφυλλέιο Διαβολάκι, Αθάνατον Έλλάδα, Έλληνόπουλο, Λάβνης Στέφανον, Χουσή Άκτίς (0) με Λευτεριά στους Σκλάβους, Άφροστέφανομένο Κύμα, Πατρίδα των Ηρώων, Έρημικήν, Νεύτων, Άσπρη, Μυγκέ, Μανιατοπούλαν, Καρνάτιδα, Μελαγχολίαν, Σαπουνόφουσαν.

Η Διάπλασις ασπάζεται τούς φίλους της Βασιλείαν των Βουλγαροκτόνων (ή ήρπη άρχα) Εγγενές Ίδανικόν (δέν συμπεριλαμβανεται) Φρειδερίκον (κάθε συνδρομητής μπορεί να γίνη Πρίγκιψ, άρκει να συμμορφώνεται με τούς κανονισμούς του Ίσπαθώματος) Χαμόγελο του Πόνου (καλώς να έλθης! σε περιμένω) Φρόντον (μπορείς ό τίτλος; δέν έχει τόση σημασία) Δελν (κάμε λοιπόν να βραβευθής και σύ, για να μη ζηλεύς) Γυθειωτάκι (με πόση χαρά είδα γράμμα σου ύστερ από τόσον καιρό! όχι, δέν έλαβα και γι' αυτό δέν σάνφερα) Σανθήν Μελαχολοπούλαν (ευχριστώ πάρα πολύ!) Φαέθοντα (έλαβα Συλλογήν σου) Αριστοαρχον τον Σάμιον (κάνεις καλά πού σε μερικά είσαι ανήθετος) αϊ αντιθέσεις; κάνουν την κοινωνική άρμονία) Φαίδραν, Φωνήν της Πατρίδος, κτλ. κτλ.

Έλληνικόν Θείαμβρον, Ίριδα, Δαφνοστεφνή Έλλάδα (έλαβα, ευχριστώ.) Χανονιά, Αποδύητον Αμαζόνα, Κωνστ. Α. Έλευθ. Ηρώα της Γραβιάς (έστειλα.) Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 27ην Νοεμβρίου, ήλπανήσω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Άρχή του νέου 170ού Διαγωνισμού
Αί λύσεις δεκταί μέχρι της 26ης Φεβρουαρίου

1. Δεξιόγραφος

Θεό άρχα κ' άσπρη
Στή γραμμή τοποθετείς
Και κάνεις ένα άδλο,
Πού ζηλεύει ο μαθητής.

Έστάνη υπό του Ίνδαλματος του Έλληνισμού

2. Μεταγραμματισμός

Βγάσω Τά και βάζω Ρω
Και κυτίζω κ' άπορω
Πώς το Αιχάδι μας άφινει,
Ποταμός άλλού να γίνη.

Έστάνη υπό της Ημέρας της Έλευθερίας

3. Αναγραμματισμός μετά Στοιχειογράφον

Υψωμα της
Αν αναγραμματισής
Κένταυρο εύθις,
Αύτα, όλ σσηματισή.

Τή μέση του άν άλλάτης, τώρα,
Στή φλακή όλ πός την ίαία ώρα.

Έστάνη από του Αθάνατου Ναυτάκι

4. Αίνιγμα Δημιόδες

Στό όρόμο κει πού πήγαίνα,
Χάμον βρέκα πέδικα.
Όλη την έμάδισα.
Τά φερέ της έραγα,
Τό κοράι της πέταξα,

Έστάνη υπό του Ίσροσ Άγώνος

5. Άκροστιχίς εξ αντιθέτου

Τάχρικα των ανεπιτήτων των κάτωθι λέξεων άποτελούν υόν του Ίακώδ:

λαμβάνω, κάτω, γέρον.

Έστάνη υπό του Υακίνθου

6. Φωνηεντόλιπον

μτ-π-δν-δλπντ-γλγρ-λσμντ

Έστάνη υπό της Έως Μαίον

7. Γρίφος

Τό τί; τί γούν Τιμή

Γέλα

Έστάνη υπό της Έλπίδος της Έλλάδος

ΜΙΚΡΑ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ίδε νέαν διατίμησιν Άγγελίων:
Οδηγός Συνδρομητού, Κεφάλαιον Ζ.]

[ΙΗ'—1]

Βοσκοπούλα των Άλπεων, δέχομαι άλληλογραφίαν και περιμένω επιστολήν σας.

Βοσκοπούλα του Πηλίου

[ΙΗ'—2]

Κόκκινη Γατούλα, Μ. Μ. έστειλά δικά σας δέν έλαβα. — Άνδρομυτος Αμαζών

[ΙΗ'—3]

ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ

Υποψηφία Δημοψηφίσματος του 1917

ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ

[ΙΗ'—4]

Πρώτα της Όρχολέκκου Άφροδίτης, μέλζων μοι ούκ έστι λύση ή το διαμεμνησθαί τούς διδούς εκείνους χρόνους, καθ' ός διεπλέομεν μετά του άλχημονήτου Δωδωναίου την Όλκασσαν του Μαμαρά, νεανία έτε πλέρεις ποιητικής μέλης... Γλυκύπικροι τού παρελθόντος αναμνήσεις, πόσον είσθε βραδύτεροι!...

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

[ΙΗ'—5]

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

Ιδρύθη εν Αθήναις παμμαθητικός σύλλογος υπό την έπωνυμίαν «ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ», σκοπών την διάδοσιν της Διαπλάσεως. Προσεχώς διορισμοί αντιπροσώπων και άρχιμενίσαι. Δις: Λουδοφ. Μπαταΐνην Σμολένσκη 18, Αθήναι.

[ΙΗ'—6]

ΔΗΜΟΤΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ 1917

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΟΝΕΙΡΟ

[ΙΗ'—7]

Νεύτων, έχεις δίκην να έχης ακριβή τα λόγια σου, διότι τώρα ήλ άπερετιμήθησαν. — Ζιζάνιον του Λυκείου, κατάλαβα μόλις γνωριστήκαμε, ότι λησμονείς ήγήγορα.

Δικέφαλος Αετός

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Όσων αι λύσεις, άδιακρίτως φυλλαδίου, έλήφθησαν από 23—30 Νοεμβρίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Άνδρομυτος Έλληνα, Ποντικάνι, Σ Ν. Μαμάκης, Φωνή της Πατρίδος, Τ. Π. Χρυσόθεος, Εύθ. Α. Αντωνιάδου, Άνδρ. Α. Αντωνιάδης, Μεν. Κ. Στυλιανίδης, Εύαγγελία Λαβή, Ιω. Β. Ακαιοπούλος, Γ. Οικονομούπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΕΑΝΗΣ: Σάσα Α. Γαλιούρη.

ΚΗΡΚΥΡΑΣ: Μαγευτική Θεά.

ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Άδραμυτινούλα, Προσκοπάκη του Καθηκόντος.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Κ. Κ. Κοντόπουλος, Άναρ.

Δημόπουλος, Βασ. Παπαδογιαννού, Δημ. Κορωνάτος, Μιχ. Σηρογιαννης, Άνδρ. Κ. Νικ. Μητρόπουλος, Άγγ. Κόντος, Δημ. Μανιάτης, Ηλίας Τσιτοκάς, Στ. Αντωνιάδης, Πέτρ. Δημόπουλος.

ΠΑΤΡΩΝ: Βασιλέως Πατρών, Νύμφη του Λουμνός, Ρόγος και Στελ. Γ. Μπεκατώρος, Ναυσικά Γ. Μπεκατώρου, Νίτσα και Ντίνας Βλ. Αντωνιάδου, Α. Βλαχούτσικος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Στ. Β. Βαλασσιδής, Γ. Λύκος, Εύαγ. Κ. Σπασινάκης, Ιω. Θεοδώρου, Μιχ. Κ. Πετούσης, Ιω. Κ. Καραντινός.

ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Εύαγ. Ν. Πετυακής.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Εύαγ. Παπαδόπουλος, Στ. Σκουριανόπουλος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Όλων των άνωτέρω τά δνόματα έπέδωσαν εις την κληρονομία και έληφθησαν οι εξής δύο. ΜΕΝΕΛΑΟΣ Κ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ εν Αθήναις και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ εν Ναυπλίω, οι όποιοι έναλλάχθησαν διά τρεις μήνας από της 1ανουαρίου.